

Barcode : 2020050005721

Title - aandhrasrvasvamu sachitra maasapatrika sanputamu 1sanchika1jan1924

Author - -

Language - Telugu

Pages - 42

Publication Year - 1924

Barcode EAN.UCC-13

2 020050 005721

7674

అమృతగుటికలు
తాంబూలమాత్రలు సీసా 0—3—0

నారస్వతారీష్ణము
జ్ఞాపక శక్తిని పెంచును సీసా 1—4—0

గంధర్వభార్యసీ

రాయవరము గోదావరి జిల్లా

జాగ్రత్తను కోగ్రహములను కాస్త్రోక్తముగ తయారు చేయబడిన క్షయతాముల్యవృద్ధులను అనుకూలముగా పనిచేయును. తిమ్మిలువ్వారా సులభముగ పోవును. వాతప్రకృతులకు అపాగమైన వ్యవస్థని కలిగించును. నెలదినముల మందు 3—0—0

యజమానులు పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యరాస్త్రిగారు

గంధర్వ కళ

చాతురంజిని

గొప్ప శృత్యులొగము. సవామేహములమీద అమోఘముగా పనిచేయును. తిమ్మిలువ్వారా సులభముగ పోవును. వాతప్రకృతులకు అపాగమైన వ్యవస్థని కలిగించును. నెలదినముల మందు 3—0—0

రతిమందు శ్రీభ్రష్టమును మాన్పును. స్త్రీపురుషులకు అత్యానందము గలిగించును. చాల చేయ పొందిన వలకు వేలు సీసాలు క్రయము వగు మన్నది. దీనికీసాని లేదు. 16 మా. 1—0—0

మలయ చందనము

సైగఠోగమునకు కుతారము

రాజకటుంబములలో వాడుటకు కనిపెట్టబడినది. కావున పథ్యము చేయనక్కరలేదు. పిచికారీతో పని లేదు. మాడుబిధముల వ్యాధికిని అమోఘమునది. వాగము మందు 2—4—0

శారీబాద్యాసవము

నవాయికి వజ్రాయుధము

నవాయికిని రసపట్టుకును ఇది అమోఘమునది. వ్యాధి కలిగిన నెంబనే దీనిని వాడినచో వారముదినములలో వ్యాధి తొలగిపోవును. వ్యాధివివరములు తెలివినచో మంచిమందులు పంపెదము. వారము మందు 1—4—0

అశోకారీష్ణము

కుసుమలకు దినవ్యాపధము

భోజనమునకు ముందు ప్రసరాంతకరణము, తరువాత అశోకారీష్ణమును వాడినచో కుసుమలు కట్టిపోవును. ప్రసరాంతకరణము 30 మాత్రలు 2—8—0
అశోకారీష్ణము వారము దినములమందు 1—4—0

అరవిందాసవము

బాలబాలికలకు అమృతము

పిల్లలకు ఎచ్చెడి. నకలబాధ్యులును తొలగించును. శీష్ణశక్తిని, ఆకలిని పెంచును. గలిగించును. పిల్లలున్న ప్రతిగృహము దినవ్యాపధము. 8 ఔ.

లోదానాజ్యము తరువాత ఆంధ్రదేశమును చెప్పవలసి యున్నది. స్వరాజ్యోద్యమములో నిక చెప్పవలసిన దేమున్నది. కేవలము ఆంధ్రాబాద్దోలీ అంటిందికొనినది. ఆంధ్రకాబ్జయమొక అంటుమామిడిపండు ఉత్పత్తిసంకల్పమైనను, దాని మాధుర్యమును భువనము నిరుపమానములు. కావుననే త్యాగరాజు ఇతిరభావలయించుమాట సంత సాహిత్య ముండియు ఆంధ్రముననే తన కృతులను రచించెను.

ప్రస్తుతము సంకురుమయ్య ఆంధ్రపరిశోధనము నైననుండి పోవుచుండెనని అనాడు లక్ష్మణరావు చిత్రాడయందు నుడివిన నుడు వ్రాసక పోవునే? యధిరోగారి ఆశయింపక రాయని, స్వరాయని కూడ తన పాప పుణ్యములను తెల్పకొనినది. రక్తాక్షి కడు దభ్యన నుండెననే తన తీర్ణకృత్యములచే నీమవుర్వర భస్మము సేసినది.

తక్కిన ఉద్యమముల మాట యెట్లుండినను ఆంధ్రదేశమున పత్రికాప్రకటనోద్యమము మాత్ర మంత కృత్తికముగ కేదు. దీనికి కారణం బూహ్యంబు. ప్రజాపోషణమును ముద్రణసౌకర్యములను కొంతకంటి కారణభూతము లని మా మతము.

ఇన్నయింపర్యాలలోచించి మాని క్రుణా ప్రబుద్ధాంధ్రప్రతికాసంపాదకులు, పండిత శ్రీపాద నుబ్రహ్మణ్యకాస్త్రిగారి ప్రోత్సాహములన కుతూహలానుత్తచితులమై మేమీకార్యమునకు గండంగితిమి. దీనిని పోషించుభారముఆంధ్రవిద్యనృపోమండలి దై యున్నది.

మా రాజమహేంద్రవరము రాజరాజనాటము) డియూ విద్యాసీతమై మొప్పచున్నది. విజయనగరము కితావులము లోనకు పట్టణములో నగి పండితమండలిని పోషింతుకు ఈతావున తీమ శేమను లేకుండినను పదిమంది తీమలపెట్టెల గోమి కలగు. గోవాగరి ప్రకాశించు తావు లన్నియు వాణిస్థానములై విద్వాంధుమచుండ రాజమహేంద్రవరము విద్యాస్థాన ముటలో నక్కజ మేమి? వానుదేవకాస్త్రి రక్తకణి, వ్యాసమూర్తికాస్త్రి, శివశంకరకణి, వీరేశలింగము ఈపురముననే తమ తీవితముల గడగిరి. ఐనురాయము, వేంకటరామకాస్త్రి కవిరాజు కృష్ణమూర్తికాస్త్రి సింహావి ఈపురము నలంకరించి ఐన్నె యు వాసియొక దెచ్చుచున్నవారు.

తుద నొక మాట. శారితభూమి పుణ్యరకమున గాంధీమహాత్మునకు స్వస్థానము నున్నది. త్వరలో జయలునుండి విమల చేయబడు ననుటకు నూచనలు గాన్నించుచున్నవి.

అ నేల అ నేల విధముల పరిశోధనము చేసి చున పూర్వల ప్రతిభను ప్రకాశపఱచుచున్నారు. వారు చేపట్టిన కార్యమునకు ఈమా ఆంధ్రసర్వస్వము చాల తోడ్పడగలదు. ఈసంచికకు వ్యాసములను బంపిన వారికి మాకృతజ్ఞతాపూర్వకవందనములు. ఐందు కూడ ఆంధ్రదేశాశ్మకము లకు విషయములను గూర్చిన వ్యాసములను తమచు గ్రాసి పంపి ప్రతికను పోషింపగోరవను.

ఇట్లు
ప్రతికాపతి

అ నా ధ వాలిక

చక్కని సాంసారికనవల. వితంతువున పెండ్లియాడుటకు మొదట ప్రయత్నము. చివరకు దిక్కు లేని పిల్లను పెండ్లియాడుట. కథానాయకుని భావపరిణామము చక్కగ నిరూపించబడినది. వెల 0—12—0

వారకాంత

మనోహర మయిన నాటకము. చాలసమర్థతతో గ్రాయబడినది. రసికులు చరుణులసిన గ్రంథ మని పొగడ్త లందినది. అద్భుతకల్పనలు. మనోహరముల కలు. మంజులపదరచిత. వెల 1—0—0

పండిత శ్రీపాద నుబ్రహ్మణ్యకాస్త్రిగారు కలాభివర్ధనీపరిషత్తు రాయలవారు గోదావరిజిల్లా.

పత్రికా ప్రకటనోద్దేశములు

ఉ! మామను సహించి యొక మామను గర్వముణచి యెన్నికా
 మామను రాజుజేసి తగ మామతనూజుని కాత్మబంధునై,
 మామకుఁగన్నులిచ్చి నవచున్మధునింకిఁ దానె మామయై
 మామకు మామయైన వర మాత్ముమ మాఱిఁ బ్రసన్ను డయ్యెఁనున్.

కొక్కంక. కలకటరత్నకవి.

పాతకమహాశయాలాక ;

శ్రీ మదభిలాండకోటిప్రహ్లాదనామకంఠైన
 చరాచరాత్మకం గు నీఘంపంచమందలి అసంలేపరా
 గులలో మాఃపుఃద్రక్షాసము వసించుచున్నాఁడు.
 పూజ్యజన్మమెకృత ముండినఁ గాని “దుర్లభం మాఃసం
 జన్మ” జ్ఞాను నటుల మాఃవజన్మ కలుగుట దుర్లభ
 ము. శ్రీవికీటకకాదు. మాట యటువల పశువులకు
 మానవునకును ఎంతయేనివిద్యావ్యాసము గాన్పించుచున్నది
 తో. ఆహారనివాహయమైనునాఁ.

సామాన్య మేతత్పశుమానవానాం।

జ్ఞానం నరానా విధికో విశేషః॥

జ్ఞానేన హీనః పశుభి స్సమానః॥

అనునట్లు ఆహారము, నిద్ర, భయము, మైథు
 నము, పశువునకును మానవునకును సమానమే గాని
 జ్ఞాన మనునది మానవున కధిక మనియును జ్ఞానకూ
 న్మయే దేగు వాఁడు కనుసమానుఁ డనియును తెలియ
 కచ్చుచున్నది. భగవంతునిచేఁ బ్రత్యేకముగా నొక
 నరునికే ప్రసాదింపఁబడిన జ్ఞానమును సార్థకములొనికి
 దీసికొనిరాని మనుజుఁడు పశువుకన్న కథముఁ డనియే
 మామకము

తంజ్ఞానము ప్రజ్ఞానము, విజ్ఞానము అని వివిధ
 ము. అందు మొదటిది కేవల మౌఖ్యార్థిక మైనది.
 శాస్త్రమైనది తరువాతిది, ఒకటి అముష్మికము. రెం
 డవది విహికము. అందు రెండవదానిని గూర్చియే కా
 ని తొలిదానిగూర్చి చర్చించుట పాశ్చాత్యుల పని
 కాదు. మనకు రెండును గాఢలసివేయవచ్చును.

ని నా రెండవదాని నాధారము చేసికొని మొదటిదాని
 నందుచున్నాఁము.

“ఓం” కారము ప్రజ్ఞాప్రహ్లా మనఁబడునూ
 ఈ “ఓం” కారమే ముక్తికాంతకు మనోవిధుఁ డైన
 అద్వైతప్రహ్లా వను యేకాంతము అదే రహస్యము
 తనను తాను తెలిసికొనినవాఁడే ప్రజ్ఞాని. జీవాత్మకును
 పరమాత్మకును గల సంబంధమును తెలిసికొనుటయే త
 నను బాను తెలిసికొనుట.

చరిత్రః ప్రజ్ఞాప్రహ్లా వనఁ దగును. దేనిని గూ
 ర్చియొనను దెలుపుచియే చరిత్రము. ఈమామకమునకు
 మూత్రధారుఁడు మాఃపుఁడు. మానవజీవితముపై విజ్ఞాన
 ప్రపంచక మాధారణడి తిరుగుచున్నది. కావున చరిత్ర
 పఠనమే మానవవిజ్ఞానాభివృద్ధి కవిశ్యేక ర్తవ్యము. మాన
 వునకు మాఃవజాతిచరిత్రమును గూర్చి తెలిసికొనుటకన్న
 మిన్న యగు కుకూహల మెద్ది? అంకకన్న సురుష్టి
 యొక్కడ? అది తెలిసిననో మానవుఁడు విజ్ఞాని కాఁ
 గలఁడు. ఒకటి మూత్ర మున్నది. ఎరుఁడును ప్రజ్ఞాని
 యైనఁగాని కేవల మొక విజ్ఞాని యైనంతమాత్రాన
 పూర్ణజ్ఞాని గాఁజాల డని భారతీయులొమతము.

ఇక చరిత్ర యనఁగా నేమో అది మాఃవజీవిత
 ముపై వెల్లూధారపడియున్నదో చూతము. ఒక మను
 జుని గూర్చి గాని ఒక కట్టడమును గూర్చిగాని ఒకటి
 యేమి తరవస్తువును గూర్చి కాని తెలుపుచియే చరిత్ర
 ము. కొందఱు మనుజుల చరిత్రములు గలిసి యొక జా
 తి చరిత్రము గాను ఒక జాతి చరిత్ర మొక జీవచరిత్రము
 గాను అన్ని దేశముల చరిత్రలును గలిసి ప్రపంచచరిత్ర

గాను పరిణమించుచున్నది. దీని కంతకును మూలము మానవుడను మానవి చరిత్రమును. గుడకు ప్రపంచక చరిత్ర ఆయాదేశములలోని మానవజాతుల యొక్క చరిత్రమే కాని వేరు కాదు. కనుక ప్రతిదేశచరిత్రనును ఆయాదేశములలో నివసించిన మానవజాతులయొక్క ఆయాశతాబ్దములలోని మత, సాంఘిక, రాజకీయ, ఆర్థిక సారస్వత, కళాపాస్థితులను గూర్చి తెలుపుచు, ఈవిషయముల నన్నిటిని పూర్తిక తెలిపిననే కాని సగ్గయైన చరిత్ర కాబాలము. చక్రము పతనసౌకర్యార్థము జీవితచరిత్ర, మతచరిత్ర, సంఘచరిత్ర, ఆర్థికచరిత్ర, సారస్వతచరిత్ర అని యెన్నియేని విభములుగా విభజింపబడినను వాని నొకదాని నుండి మఱియొకటి పూర్తిక విడదీయుటకు వలనుపడదు. అవన్నియు నొకదానిపై నింకొక టాధానపడి యున్నవి. తుద కివన్నియు మొదటి జీవితచరిత్రములే కాని వేరు కాదు. ఎల్లందులేని కొంతయు కవులు జీవచరిత్రలు కలిసి సారస్వతచరిత్ర యగుచున్నది. మఱికొందఱు మతసంస్కర్తల జీవితములుగలిసి మతచరిత్ర యగుచున్నది. అందు కొందఱు కవులుగను, మఱిసంస్కర్తలుగను కూడ నుండవచ్చును. ఇందులకాంధ్రసారస్వతములోని లెక్కకు మించి యున్న శైలినిగ్రంథములేసాక్షి. ఇట్లే మిగిలినచరిత్రముల సంగతಿಯను.

పైచిత్త కాధార మెద్దియో చూతము. అది భావ. మన యభిప్రాయములను నోటిమాటలచే జెప్పి కొనుటకు భాష యవశ్యము. భాష యనగా మచ్చరించు ధ్వనుల కూడిక. ఇతరదేశమునఁ గాని యితరకాలమునఁ గాని యున్న వారికి మన యభిప్రాయములను నోటిమాటలచే జెప్పఁజాలము. అచే మనము మాట్లాడునది కంటి కనుపించువట్లు చేయవలెను. అవి వారు చూచి చదువుకొనెదరు. అట్లు చేయుటకు దీక్షియావశ్యకము. "అనిత్యోని కరీరాణి" ప్రాణములు బుద్ధుదప్రాయములు. అవి క్షణధంకరములు. కావున మన పూర్వుల యభిప్రాయములు మనము తెలిసికొనుటకును

మన యభిప్రాయములను ముందు రాఁబోవు వారిలకుఁ దెలియచేయుటకు లిట్లయే యాధారము.

పురాతననాగరికత గలిగి ప్రాచీనయును సహితవంబును నగుహిందూమతమునకుఁ బట్టినట్లై "ఆర్యావర్తః పుణ్యభూమిః" అన భరితఖండ ముప్పుచున్నది. అట్టి భారతభూమియందలి ఛప్పన్న దేశములలో మన యాంధ్రదేశ మొకటి. ఆంధ్ర లనెడి మానవజాతి నివసించిన దేశము యొక్క చరిత్రమే ఆంధ్రదేశచరిత్రము. హిందూదేశము ఛప్పన్న దేశములుగా నిభజింపఁబడునాటికే మన దేశముందలి జనలకుఁ బ్రత్యేక వేషభాష లంకుటచే వారాండ్రులుగను వారి దేశ మాంధ్రదేశముగను విభజింపఁబడి యుండె ననవలసియున్నది. వారి భాషయే ఆంధ్రభాష. దీనికి ప్రత్యేకలిపిగలదు.

ఆంధ్రలిపి వెక్కుమాళ్లులు చెంది నేటి క్షిమావమున నున్నది. ఇందులకు పూర్వపురాణములలోని తెనుగులెక్కరములే నిఁగ్భవము గాన భాషయే తెనుగు భాష యనియు తెలుగుభాష యనియుఁ గూడ విలవబడుచున్నది. దానిని బట్టి మనదేశమును తెనుగుదేశ మనియు తెలుగుదేశ మనియు విలవచున్నారు. ఈమన ఆంధ్రభాష "దేశభాషలందుఁ దెలుగు లెన్న" అన వినుతి కెక్కినది. దీనినే ఇటాలియన్ ఆఫ్ ది యిస్టు (Italian of the East) అనికూడ అందురు. పాశ్చాత్యదేశములందు ఇటాలియనుభాష తలనూనికమై యెట్లాప్పుచున్నవో ప్రాచ్యదేశములలో మన భాష యంత గౌరవము నందుచున్నది. ఈమనభాషయంకు ప్రాయబహిం గ్రంథసముదాయమే ఆంధ్రవాఙ్మయము.

ఆంధ్రవాఙ్మయము రాజమహేంద్రవరమున జననమంది నెల్లూరు ఓరుగల్లులలో పెరిగి విజయనగరాధీశుని చెంతకొంత కాలమునుకొనాపురిని మఱికొంత కాలమును విసించి నేను చెప్పవట్టగాము, బందరు, రాజమహేంద్రవరము, వీశాపురము, విజయనగరము లో నగు పట్టణముల సంచరించుచున్నది.

ఈసారాస్వకాండీతమునందు మూడు దశలు గాన్నింనుచున్నవి. అందు మొదటిది భాషాంశీకరణము. దీనికి స్వాధీనత వన్న సాస్యము. గ్రంథములన్నియును సంస్కృతమున నే యుండవలెను గాని వాని సాంప్రదీకరించుట పాపహేతు వని తలచెడి కోణాలో నన్నయభట్టాచార్యులు భారతాంధ్రీకరణము ప్రారంభించెను. పిమ్మట సంస్కృతమునాటి భారతీభాగవతరామాయణనైషధాదిగ్రంథములన్నియును బూర్తిగా తెలుగుంపబడినవి.

రెండవది ప్రబంధముగము. దీనికి మార్గవర్షి పెద్దనాధ్యక్షుడును చరిత్రమే తొలి ప్రబంధము. ఈ కోణాలో నవలలు నాటకములు నెల్లు దుయలు కలుచున్నవో ఆకోణాలలో ప్రబంధములట్లుబయలుదేరినవి.

మూడవది ఆధునికముగము. దీనినే కొండలు నవలముగ ముందును మఱికొందలు నాంకయగ మనియును బిలుచుచున్నారు. మేము మాత్రము దీనిని గద్యయుగమనియును (Age of prose) లేక వీరేశలింగశకమనియును (Viresalingam Era) బిలుచుచున్నాము. ఈ యుగమునకు మార్గవర్షి వీరేశలింగశకమునకు వలనాటకము ప్రకృతికాస్త్రము దీపచరిత్ర దేశచరిత్ర లోను గాఁగల గ్రంథములకు వ్రాసియు పత్రికను ప్రకటించి యు నెన్నియేని విషయల మార్గవర్షి యాచరించు. ఈ యుగమునం దాంధ్రీయసంస్కృతముల మిక్కుటగా నున్న నవలనీయున్నది.

మనదేశమునం దేకాలమున దేమకము ప్రబలముగ నుండెనో ఆమతగ్రంథము విసుకపాగిరలగలే వన సారస్వతమునం గు బయలుదేరినవి. ఆమతప్రచారకులు కను తమ మతవిద్వాంసులు నట్లు గ్రంథస్థములు చేయుచు వచ్చిరి. ఇంతయేల మొన్న ప్రహ్లాదమాజమతమును బోధించిన వీరేశలింగాచార్యులు ఏ గ్రంథము వ్రాసిన ను దన మతవ్యాప్తికే గాదే? అటులనే ఏకాలమునను జరిగెను.

ఆంధ్రసారస్వతమునను అనునికులు వ్రాము చరిత్రగ్రంథముల వంటి గ్రంథములు లేవు. మన వ్రాస్యములకు అట్టి సాక్షులు వ్రాము ఆచారమున వ్రాసి గాన్నింపదు. ఈవచోధనమార్గ మార్గముల ఫక్కిన వసు సంది భారతీయ లంచ అనేకవిషయలఁ బర్చి ను యుచున్నరు. వ్రాస్యము చరిత్రములు వ్రామునంత మాత్రమున వారి చరిత్రమును వ్రాముటకు మన కాఁగలులు లేకుట కాదు. వారు వ్రాసి పట్టిన గ్రంథములును అప్పటి కల్పనములును తామ్రులలో శాసనములును విశేషములు మనదేశమున నున్న వారినారి భాషలలో వ్రాసిపెట్టిన గ్రంథములును మూలాధారములే యున్నవి. దీని నన్నిటిని భావగ విచ్ఛించి చక్కని చరిత్రను వ్రాసికొను కర్తవ్యము మనది. అందుకు పరిశోధన మఘ్నిస్థిపరమ టాక్యోకర్తవ్యము.

ప్రతివిషయమునను మన యాంగ్లము లగవఱికన్న వెలకఁ బడియున్నాము. తొమ్మిదికాస్త్రములనుండి యున్న మన సారస్వతము మొన్న అన గామూఁడుకాస్త్రములలో పునబయలుదేరిన వంగసారస్వతమున కేమూఁడు పోలకుండుటెంగము సంశాపకరము. వాస్యయపరిశోధనముచుచరిత్రపరిశోధనమును యెవఁడేని అభివృద్ధికరణ వలనీయున్నది.

భావిసారస్వతాభివృద్ధికి మూలము గాన్నించుచున్నది. దేవభాషలందు విశ్మయము మన తెనుఁగు భాష నవీనాలంకారములను కలిపించుచున్నది. భాషాభిమానులు పలువురు పుస్తకముల పరిశ్రమ చేయుచున్నారు. నవలలు నాటకములు వ్రాసిన మాత్రమున గాఁగ్యము లేదు. అనేకోద్దేశము లితరభాషలనుండి తర్జుమా చేయించవలసియున్నది. కాస్త్రగ్రంథములు వ్రాయించవలసియున్నది. అంధమున అంకారికాస్త్రము లేనుకదా? లడికెకలకు గూర్చి గ్రంథములు గేవని వేర చెప్పవలెనా? మనము చేయవలసిన పని యెంత యేని కద్దు. ఇంతయేల! సరియైన ఆంధ్రసారస్వతచరిత్ర లేదుకదా?

ఆంధ్రభాగతి ప్రకాశావనమునం దుండుటచే
 శోభితయు లేక నెలవాలని మాడ్కి దిడిన ప్రకృ
 తున యగుచున్నది. ఎన్ని ప్రకృతికలు బ్రకటింపబడినను
 బ్రజల తృప్తి తీరని నమయ మిది.

అనేక ప్రకృతి లాంధ్రభాషయందు వెలువకుచు
 న్నవి. ఏ ప్రకృతిక మారినను ఎం దేశీయల ప్రతిభను
 గూర్చియును, మహాకావ్యాల నమగృహకృతిని గూర్చి
 యును, తమిళుల తెలివిన గూర్చియును నింపబడుచున్న
 వి. తొరుగింటి పుల్లన్ను కాపురము మెచ్చుటేనా మన
 కర్తవ్యము? మన దేశ చరిత్రమును గూర్చి పూర్తిగ పరి
 శ్రమ చేయు ప్రకృతిక శకుంఠులెంతయు శోచనీయము.

ఆంధ్రులను గుమనము కేవలమార్యసంకీర్తివారము
 ను కేవలము ద్రావిడుల సరివారమును గాక ఉభయలసం
 తతివారమై యుట్లు గాన్పించుచున్నది. మనరక్త సాళముల
 యందీ రెండు తెగలవారిరక్తమున బ్రవిహించుచున్నది. మ
 నమార్యమాడ్కి గోవును బంచభూతిములను బూజిం
 చుటయే కాక ద్రావిడుల వదువున సర్పములను వృక్ష
 ములను కూడ బూజించుచున్నాము.

ఆంధ్రభాష మాట్లాడబడు దేశమే ఆంధ్రదేశము.
 ఈ ఆంధ్రదేశము యొక్క సరియైన పటము నేటివరకు
 లేదు. ఆంధ్రదేశము యొక్క వైస్థితి స్వరూపమును
 కితోన్లస్థితులును ఆంధ్రుల యొక్క స్వభావమునకును
 చరిత్రమునకును యెంతవఱకు కాగణభూతములొకటిని
 కొనవలసియున్నది. వ్రస్తుగము తెలుగుమాట్లాడు దేశ
 మే ఆంధ్రదేశముగా యెల్లప్పుడు నుండెననుటకు వలను
 జడదు. ఈ ఆంధ్రదేశము వేరు వేరు శతాబ్దములయందు
 వేరు వేరు ఎల్లలు గలిగి యుండెను. ఈ దేశమును పశ్చిమ
 చాళుక్యులు, రాష్ట్రకూటులు, పల్లవులు, కాలచు
 ర్వులు కాకతీయులు విజయనగరరాజులు పాలించిరి.
 వీరు గాక యెందఱోని రెడ్డిరాజులు వెలమరాజులు క్షత్రి
 యగాజులు తురకరాజులు పాలించినట్లు దలియుచు
 న్నది. నేడు దీని నాంగ్లేయులు పాలించుచున్నారు.
 ఆంధ్రుల రాజ్యము కొంతకాలము పాటలీపుత్రమునఱ

కును వ్యాపించినట్లు దలియవచ్చుచున్నది. హైదరా
 బాదునందలి తెలంగాణ మంతయు పూర్వము తెలుగు
 దేశమై యుండె వనుట కెన్నియేని నిదర్శనములు గా
 న్పించుచున్నవి. కనుక ఆంధ్రదేశమును గూర్చియును
 దానిని పాలించిన రాజులను గూర్చియు దలిసికొనుటకు
 విశేష ప్రయత్నము చేయవలసియున్నది.

ఏ దేశమునందును మతసాంఘిక విషయములను
 వివేచియుట అరుదు. కట్టు బట్టు యట్లు తుదిమఠోజ
 నము దిగ్గనండియు ఒక మతమునకును యింకా క మత
 మునకును తాంతవ్యము గాన్పించుచున్నది. మతచా
 గములే సంఘాచారములుగా నున్నవి. భారతభూమి
 హిందూమతమునకుఁ బుట్టినిల్లని యిదివఱకే నుడివితిమి.
 ఈమత మొకనిచే బోధింపఁబడినది కాదు. దీనికాధా
 రములు వేఱుబుక్కులు. ఈబుక్కు లాయాకాలముల
 యం జాయాబుఖులచేఁ జెప్పఁబడినవి. కావున తీనికే
 ఋషినత మని వేరు. హిందూదేశమునందు బయలు
 దేరిన మతములన్నియు నీ ఋషి మతముయొక్క కాఖోప
 కాఖలే. తుదకు మహామృదీయకైస్తవ మతములును
 హిందూమతకాఖిలైన బౌద్ధయాదవమతములనుండి పుట్టి
 యుట్టు వెప్పచున్నారు. కృష్ణుని యొక్క మానవేద
 కాని క్రయస్తను నాతఁడు పుట్టినే లేదను వారుకూడ
 కలరు. క్రైస్తు అను నాతఁడుండినను మానిననుకొద్ది
 గనో గొప్పగనో హిందూమతసిద్ధాంతము లందుగలిగిన
 వనుట నిర్వివాదాంశము.

ఈమతసంస్కర్త వేరును ఆంధ్రదేశమునందు
 పుట్టకపోయినను బౌద్ధజైన, కలికరరామానంద, మాధ్యమ
 సవేళ్ళరమహామృదీయకైస్తవబ్రహ్మసమాజులు ఎన్ని
 యేని మన దేశమున నున్నట్లు గాన్పించు చున్నది.
 ఈమతములు మన దేశచరిత్రమునం దేయేమార్పులుచేసి
 నవో చూపవలసియున్నది.

మతప్రచారకు లందఱును పాలించు రాజులను
 రాము వశము చేసికొని తామే రాజ్యము చేసినంత
 యధికారము బ్రజలపై చలాయించిరి. పండ్రెండు పద

మూడు శతాబ్దములలో మరకక్షులు ప్రబలముగ నుండెడివి. ఏమనగా రామసిద్ధాంతములను గ్రంథస్థములు నేయుచు తప్పలు గుప్పలుగా పోతములు వ్రాసి సాక్షాత్తులు లభింపజేసెను. ఇదిగాక వాదానిమతిములు కల్పాదికళల లభింపజేసెను. గాన్పించు చున్నది. ఇందులకు అమరావతి స్థాపన లోనగా గలకే ప్రబల నిదర్శనములు. నేడు మనకు వింతగా నుండు వీర పూజలు లోనైన గూఢాచారము లన్నియును పూర్వము సంఘాచారములై యున్నటుల దెలిసు వచ్చుచున్నది. ఆకాలమునందలి గాఢాలను క్లిష్టాభిన్నముల వారిని భిన్న భిన్న రీతులుగా ముక్కులుతో యుట కట్టి గాఢాల లో పెట్టి గూఢించుట వారివారి మతసాధన కాచారములను పెట్టి క్షీంచుచుండెడివారు. ఇట్టి గూఢ సాంఘికాచారములను ఇంకను అప్పటి ప్రత్యేక గూఢ వస్తువులను గురించెడివారు ఎట్టి బట్టలను కట్టెడివారు ఆసంగములను ప్రతిమతమును సంఘమునందును రాజ కీడునిన యుండదును ఆర్థిక సౌఖ్యములందును సారస్వత గుణంగాను నిర్రోక శాభివృద్ధి యందును దేశమునందేయే రీతిగా మాగ్యులను జేసినవో కనుగొనవలసి యున్నది. ఈవిషయము లన్నియును మనకు పరిశోధన చేసి తెలిసికొనవలెను.

ఆంధ్ర దేశమున కితరదిక్కుల యం బెల్లములను చుండినను తూర్పు బెల్ల మాత్ర మెప్పుడును సముద్రమే మన దేశము సముద్రమునంటి యుండుటచే ఆంధ్రు లితర ఖండవాసులతో సముద్రము మీద వర్తకము నేయుచు నాకానిర్యాదాచక్షులై యుండెడివారు. మన దేశమునందు నేతపరిశ్రమ ఎత్కుచు ఉండుటచే గాక మన దేశవస్త్రముల ఖ్యాతి ఖండాంకరములందుకూడ వ్యాపించియుండెను. ఆకాలమునందే యే నాణెములు దేశమునం దుండెడివో ఏమే పట్టణములం దేయే పరిశ్రమలు జరుగుచుండెడివో తెలిసికొనవలసి యున్నది. కల్పాదికళ లభింపజేసినవారు దేశముందలి వాదానిమతిములును జైనవివేకములును ఒకటగు హంపిలోనైన ప్రదేశములందలి కట్టడములే చెప్పక చెప్పచున్నవి. ఈసందర్భమున మన పూర్వుల గ్రంథలేఖనానైపుణ్య

మంత యును బ్రశంసనీయము. ఎన్నికైనా శతాబ్దముల క్రిము వ్రాయబడి. గ్రంథములు మనకు లభించుట కిల్లము లెంతయు వండుకొను. ఈతొలిపత్రి గ్రంథము లన్నియును కథలము గాకుండ బాగ్రాణిచేయవలె మన వాద్యమునును కూడగానిచేటు వాటిల్లిననుట కిల్లము. ఇప్పటికే ఆనేక గ్రంథములు పోయినవి. దొరక వలసిన గ్రంథము లెన్నెని కలవు. కావున దొరకనము వారును బ్రజలును ఈగ్రంథములను ప్రోసుచేసి బాగ్రాణి చేయ టవశ్యక గుర్తించు.

ఇంత చరిత్రము వెనుక నిడుకొని వానినిగూర్చి ప్రకటించక ఇతరములను గూర్చి వాన పత్రికలు ప్రకటించు టెంతయు పిమ్మ గూనందమును గొలుపు చున్నది. ఇంక గూర్చి వా రచ్చ గూనంద ప్రకృతిం దుట. మన పూర్వుల ప్రతిభ మనకే తెలియనివో నితరులకు దెలియు టెంతయు మన ఆధికము యొక్క సంగతి ఇతరభాగతీ యుటకే తెలియవచ్చుచు ప్రపంచమున కసలే తెలిసు దను మాట.

ఏ కేరలింగకవి ప్రహ్లాదమాజనుగమును మన దేశమున బోధించుట మూలమునను హనుమం రాయఁడు దేశముక లాకాల సాపించుట వలనను మన మాపు శిఖలు బయలుపడిన విని చెప్పకొప్పును. ఈసహాయ్యునిగాకర గోద్యమములో మాత్ర మాంధ్రదేశము యొక్క ఖ్యాతి ఆసేసుకొనుచులమును వ్యాపించినది. దేశముచూడన సభ పుట్టిన చాది మనదేశమునం దెన్నడును జరుగకుం దుటయు ఈసంవత్సరమే ఆంధ్రదేశమునం దిది జరుగు టకు తీర్మానింపబడి కాకినాడయందు జరుగుట యు నింకులకు నిదర్శనము. ఆంధ్రులకు ప్రత్యేక రాజ్యమును ప్రత్యేకనిశ్చయమునును కూడ కన్యలో రాజ్య యున్నవి. ఇతరదేశములను గూర్చి తెలిపెడి పత్రిక లెన్నెని కలవు. ఈసంగతులన్నియు పర్యాలో చించి జైన వివరించిన ఆంధ్రదేశాశ్మకము లగు విషయ మాలను గూర్చి విపులముగా చెప్పించి ప్రకటింపవలె వారి కలది. దీనికి "ఆంధ్రస్వస్వము" అని నామకరణ మొనర్చితిమి. ఈనామమే ఆంధ్రులంద టీవిషయమున పాల్గొనవలె నని నూచించు గన్నది. ఆంధ్రుల ప్రతిభను చాటుటకే వెలువడినది. ఈ మా "ఆంధ్రస్వస్వము"

వీడిది వేంకటరావు

ఆంధ్రదేశము—38వ దేశీయమహాజనసభ

కాకినాడ డిశంబరు 1923

దేశీయమహాజనసభ 88 సంవత్సరములకు మన ఆంధ్రదేశమున జయపు భాగ్యము మనకు గలిగినది. “శ్రీమాంశి ఒహునిఘ్నాని” అనునటుల గాలివానచలవ పెట్టి యిక్కట్లులు వాటిల్లినను వాని నెల్ల సుకుగోపక తడకదీక్షుతో ఆంగ్లంబందలును అందు ముఖ్యముగ కాకినాడపురవాసులును నిడదవోగములైనను మాని వారి వారి విద్యుక్తకార్యములను నెరవేర్చిరి. 1916 సంవత్సరమున ఆంధ్రమహాజనసభ జరిగిననాటికి గోర దేశీయ మహాజనసభకూడ గిమ నగరమున సమావేశము చేయవలెనని కాకినాడపురవాసులకు గలిగిన కోరిక నెట్టికి సిద్ధించినది.

ప్రసిద్ధమును ప్రాచీనభారతవర్ష యితీహాసము నందు ఒక కాలమున ఆంగ్లము ప్రధానస్థానమువహించి తచ్చారిశ్రమమునకు వన్నె దెచ్చిరి. క్రీస్తుశకమునకు గమా గమి మున్నూరు సంవత్సరములకు పూర్వమే కృష్ణా తీరమున (ధాణికోట) ధాన్యకటకమును రాజధానిగా జేసికొని పూర్వపశ్చిమసముద్రతీరముల రెంటిమధ్య మన్న రాష్ట్రము నంతయు పరిపాలనము చేయుచు క్రమక్రమమున తమరాజ్యమును ఉత్తరహిందూస్థానమున వ్యాపింపజేసి మగధదేశము నాక్రమించి సామ్రాజ్యమును స్థాపన గావించి పాటలీపుత్రమునందునన్నూరు సంవత్సరములు రాజ్యపాలన నడిపించిరి. మఱియును లోకప్రసిద్ధములగు తక్షశిల నలంక మొదలగు శిశ్య విద్యాలయములవలెనే ప్రఖ్యాతమైన శిశ్యవిద్యాలయమును ధాన్యకటకమునందే ప్రతిష్ఠాపన జేసిరి. ఇచ్చటి జాధనూపము చిత్రవిద్యానైపుణ్యమునం దవస్య మగుట చేత అందలి ప్రధానశిలాచిత్రములను లండను పట్టణము నందలి ప్రశస్తస్వప్రదర్శనకాలకు గొనిపోబడి యున్నవి.

కుమర-రాజ్య ప్రాబల్యకాలమునందు సహితము ఆంగ్లము విజయనగరసామ్రాజ్యమును స్థాపించి

చిరకాలము భారతీయ నాగరికతను పోషించిరి. ఆంధ్ర మండలములు ఆంగ్లేయ ప్రభుత్వమునందు జేరిన పిదప ప్రజాభ్యుదయము లెక్కింపబడక, ఆంగ్లము అన్యభాషా ప్రజలతో కలుపబడి పరిపాలింపబడుటచే, ఆంధ్ర వ్యక్తిత్వము బొత్తిగా మణుగుపడిపోయెను. కాని ఎంగరాష్ట్ర విభజన కాలమున, అఖిలభారతదేశమునందు వ్యాపించిన జాతీయోద్యమప్రభావముచే మేల్కొంచి, జాతీయశయముల దేశమున వ్యాపింపజేయుటయే గాక జాతీయతను దృఢపఱుప, భారతదేశమునందు భాషా ప్రయుక్తరాష్ట్ర నిర్మాణముకొఱకు “ఆంధ్రోద్యమము” కొనసాగించిరి. దేశీయమహాజనసభవారిచే అనూత్ర మంగీకరింపబడుటకై, ప్రయత్నము గావించి, ఆంధ్రదేశమును ప్రత్యేకరాష్ట్రముగ పరిగణింపవలెనని కోరిరి. ఆ ప్రయత్నమునందు కీర్తికేఫులగు లోకమాన్యతలకుమహాపురుషు డొనర్చిన సహాయము కృతజ్ఞతాపూర్వకముగ స్మరింపవలెనది. ఆ ప్రయత్నమునలన క్రాంతిగను వ్యవహారములందు, ఆంధ్రదేశము ప్రత్యేకరాష్ట్రముగ నంగీకరింపబడెను. అప్పటినుండియు ఆంగ్లము ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వము ప్రకటించుటకు కొంత యవకాశము కలిగినది. తర్వాత, అసహాయోద్యమ ప్రారంభమునందే వికాలహృదయమును, దూరదృష్టికల గాంధీమహాత్ముడు భాషా ప్రయుక్తరాష్ట్రనూత్రమును స్వరాజ్యప్రాప్తి ప్రధానసోపానముగ గ్రహించి భాష వన సరించి రాష్ట్ర విభాగము గావించి, ఆ నూరాష్ట్రముల ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వప్రాబల్యమున కవకాశముకలిగించెను. అట్లచేయుట అన్ని రాష్ట్రములవారును భారతజాతీయతాభివృద్ధికికను తమవ్యక్తిప్రాబల్యముననుసరించి యథాశక్తివోహదము గావించిరి. దానిలట్టియే నేను ఆంధ్రదేశమునకు తోడిరాష్ట్రములవారి నందఱి నాహ్వానము కావించి సన్మానించుభాగ్య బట్టినది.

† 89వ దేశీయమహాజనసభ అహ్వానసంఘాధ్యక్షులకు దేశభక్త కొండా వెంకటస్వయ్య పంతులుగారి ఉపన్యాసమునుండి ఎత్తి అచ్చొత్తింపబడినది.

ఇందుకు కారాగృహమునకు వచ్చిన వెంటనే ఢిల్లీకి పోయి కాసనసభా ప్రజేతమును గూర్చిన భేదాభిప్రాయములను సమాధానపఱచి యింటిలో పోయి తేకుండి చేసిన విషయ మంద తెలిసినట్లే.

డిశంబరు ౨౪వ తేదీని ఆలీనోదరులకు కాకి నాపనగరమున జరిగిన ఊరేగింపు టుక్కనమెంతయుఁ గొని నూడఁదగియున్నది. ఆనాటి యలంకారములకు మేర లేదు. దేశీయమహాజనసభా గూడార మంతయు కుద్ధ ఆంధ్రభిద్దరుతో నిర్బంధపఱచినది. మహాజనమంతయు దేశనాయకుల చిత్రపటములతో నలంకరింపఁ జేసెను. అందు యధావిధిగ మహాత్ముని చిత్రపటమున కక్రస్థాన మొసఁగఁబడెను.

దేశీయమహాజనసభ డిశంబరు 28 తేదీని వేద పఠనముతో ప్రారంభ మాయెను. ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షు లగు కొండా వెంకటస్వయ్యపంతులుగారు తమ ఉపన్యాసమును హిందీలో చెదివారి. దీనిని ఒట్టి చూడ ఆంధ్ర దేశము నందలి హిందీ ప్రచారము ప్రకంపనీయమేకాని యింతదనుక నాంగ్లవాఙ్మయముచే నణగ ద్రొక్కఁబడిన ఆంధ్రవాఙ్మయము ఇంతటిమంది హిందీ వాఙ్మయముచే మఱింత అధోగతి పాలు చేయఁబడు నేమో యను భీతిజనించుచున్నది.

మున్నొకమారు నగరమునలులును సాంబమూర్తి గారిచే జాతీయపతాకము నెలకొల్పఁ బడుటయు దాని గోదావరీమండలాధికారి యగు ప్రేక్షకదొరగా రూఁడఁబెరికించుటయు తటస్థించినది. ఆపురముననే జయజయధ్యానముతో మాలానా మహాత్ము దాతీ గారిచేత జాతీయపతాకము నెలకొల్పబడు టెంతయు నమంజనము. సన్మాన సంఘాధ్యక్షుని యొక్కయు అధ్యక్షునియొక్కయు ఉపన్యాసములు త్రివిధబహిష్కార మవలంబించుచున్నది. ఢిల్లీనమాధానమునకు భంగము వాటిల్లకుండుటయ పీఠిరువురి యొక్కయు ఆశయ మనవలసియున్నది. అధ్యక్షుఁడు ఇతర విషయములకన్న హిందూ మహాత్ముదీయసమస్యను గూర్చిచాల

దురము నుపివెను. హిందూ మహాత్ముదీయసమస్యను గూర్చి టుకు పూర్వము గోవధ మాన్వటచక్ర్యకర్తవ్యము.

కాసనసభా బహిష్కారమువట్ల వానోపవాదములు జరిగినవి. ఈవిషయమును గూర్చి చర్చించవలసిన అవసరము గనఁబడదు. దాను తలచుకొనిన కార్య మైపోయినది. అదికాక పోయినను కాసనసభా ప్రజేతము గావలె ననుటలో నిది అతనియింట పెండ్లికాదు. మహాత్ముఁ డీతని నున్నవో దేశ కాలపరిస్థితుల ననుసరించి దీని నంగీకరించి యుండునేమో తాను పెట్టిన బాగ్దోలీ కాసనాతిక్రమణ తీర్మానమును రద్దుచేసి కొనలేదే?

కాకినాడసభ స్వరాజ్యపక్షసభ్యు లేమను ప్రయాణపు భిక్ష్యములు స్వీకరింపఁ గూడ దనియు ప్రజల యొక్క ప్రానినులు ప్రజలవలెనే యుండవలెను గాని కమిటీలలో సభ్యత్వము లంగీకరింపరా దనియు సభ్యులందఱును శుద్ధభిద్దరుల స్త్రములనే ధరించవలె ననియు సూచించుచున్నది.

ఈసభ అఖిలభారతభిద్దతు సంఘమును స్థాపించినది. ఈసంఘసభ్యులు మాలానా మోకతాలీ జమ్నాలాల్ బజాజ్ శంకరలాల్ బాఁకరు అనువారు ఈభిద్దరు నిర్మాణమున యితరరాష్ట్రములకన్న ఆంధ్రరాష్ట్రమున సహజ మైన సౌకర్యములు మెండు. మోకతాలీ గారు తమ జీవితమును భిద్దరునిర్మాణమునకై వినియోగించిన మని వాగ్దానము చేశిరి. ఈపఃశ్రమ స్త్రీలవై నెంతయు నాధారపడియున్నది.

ఇక మహాత్ముని సందేశ మని మహాత్ముదాతీ గారు మడిచిన మడుపు లెంతవఱకు యదార్థమో మహాత్ముఁడు త్రనివాసకాస్త్రీగారికిఁ జెప్పిన ఆతుర సమాధానమువలనఁ దేబలెల్లము కాఁగలగు.

రాఁబోవు సంవత్సరము కాంక్రసుసభ కర్ణాటక రాష్ట్రమునకు దేశపాండ్యా గారిచే నాహ్వానింపఁ బడినది. స్వరాజ్యోద్యమములో ఆంధ్రులును కర్ణాటకులును సమానముగనే పనిచేయుచున్నారు. రాఁబోవు సభకు గాఁధీమహాత్ముని అధ్యక్షునిగఁ జేయఁటకు దేశపాండ్యా ప్రధ్యతులు పాటుపడుదు మని తెల్పిరి. వారికోర్కె సిద్ధించుగాక.

కాకినాడసభ దేశములోని అన్ని పక్షములవారికిని

సమన్వయము చేయుట కెంతయుఁ బాటుపడినది. అధ్యక్షుఁడు నడివిఁటుల యరవాడజైలు కిలుపు తెలుచు చెవిని చేయుటకు లోనము మన ఆంధ్ర క్షేత్రమున దొరకినది. ఇక తాళము చెవి చేసి గాంధీ మహాత్ము నీసలకు తీసికొని ఎచ్చటయే తరువాయి. ఈసభ మహాత్మునాథీగారు నుడివినటుల కవిపటి కాం గ్రామసభ యగుగాక.

కాకినాడయం దీసభ జరిగిన స్థలము యొక్క విస్తీర్ణము 120 యకరములు. ఈభాగమునకు ఎల్విస్ పేట యని పేరు. దీని కిప్పుడు గాంధీనగర మని నామ మిడిరి. ఇంతటినుండి మాకాకినాడసోదరు లీభాగమును ఎన్నటికినీ గాంధీనగర మనియే పిలిచెదరుగాక. గాంధీ నగరమును యింజనీరు వెంకట్రావు గారు మోకతాబాదు స్థాను చేసి నిర్మించిరి.

ఈసభకు 4500 మంది సన్మానసంఘసభ్యులుగ చేరి. 150 మంది స్త్రీలు ఎంటీగ్లుగా చేరి అస్పృశ ముగ నేన చేసిరి. కామామయ్యాని సభకు 50000మంది వాకు వచ్చిరి. మునిసిపలువారును, క్రైస్తవువారును, టపాతంత్రీ కార్యాలయముల వారును, కొంతవరకేటి వుభాంకివారును, వైద్యులునుఎవరికీ క్షికోలదివారు అన్ని

విధముల సహాయము చేసిరి.

సభ ముగిసిన నాటి రేము 2000 మందికి ఏక పంక్తి లోజనము నెట్టబడెను. ఈసమయమున దూర భారత మనక ప్రయత్నమునలు సరసుకొనక కాకినాడ కేతెంచిన అకాలీనోదరుల వైర్యసాహసములునుపట్టు దలము మెచ్చవలసి యున్నది. అంత దూరమునుండి యాంతిదూరము వచ్చి లేవనకి అసీనవారి కల్ల ఉచి తిరుగ భోజనము నెట్టటకు వారితో చెల్లవది. ఎదు పొందిన విద్యార్థులు మన మందఱమును వేర్వేర్కొని వెలసివడె.

గజ్జాబా ప్లెగ్గినో గజ్జాబా కొకపోత అని నటుల ఈమహాజనసభ నందిచ్చుమున 1 ఆఖిలభారత కిలాఫత్ మహాసభ 2 ఆఖిలభారత గ్రంథాలయప్రచార సము 3 ఆఖిలభారతకర్షణ ప్రచారము 4 ఆఖిల భారత విశ్వకర్మమహాసభ 5 యానాబాబా తిజాతీయ నా ఫిక్ మహాజనసభ 6 ఆఖిలభారత విద్యార్థి మహాజనసభ 7 ఆఖిలభారతవాలంటీరుసభ గిహిందీసాహిత్యము మీకీ సము 8 భారతమహిళా మహాజనసభలు జనుపయ్యచినవి. ఇందు ఖద్దరుప్రదర్శన మొకటి యుం ఁడదడగవం. ఏడిది వంకటరావు

గాంధీ మహాత్మునకు శత్రు చికిత్స

1924 జనవరి నెల పొడుగునను మహాత్ముని ఆ రోగ్యమునుగూర్చి భారత దేశమంతటా ఆట్టుడికినటుల నుడికినది. దేశమునం దేముల చూచినను మహాత్ముని ఆరోగ్యాభివృద్ధికి భగవంతునికి తేజోలావచ్చునవారు లేరు. ఇది భారతీయులకు నవీనముకాదు.

గాంధీమహాత్ముఁడు డిశంబరులోనే పొట్టికడు పులో నొప్పియు, జ్వరమును ప్రారంభమాయెను. అందుచే నాతఁడు ఆనాటి కానాడు కృషించుచోచ్చెను. పదిపదిపాను దినములవఱకు డాక్టరు లేరునవ్యాధిని పోల్చలేకపోయిరి. జయలు అధికారులు మహాత్ముని వ్యాధినిగూర్చి భయమంది సింఘపల్లెను కలవలుమాడకు గారికి రేవ లేదీచూపిరి. అంతిమాడకుగారు పరీక్షించ కడుపులోని రణమును గుర్తించి. 12 తేదీని శత్రుచికి త్వ చేయబడుటకు మహాత్ముఁడు ఎఱవాడ జయముం ది పూనానగరమందలి సన్మాను బైద్యులకు దీని కొని పోబడెను. 14వ తేదీని కలవలు మాడకుగారు

స్వర్ణము జవగలుకలవలు పాంటును గారితో సంప్రతించి రాత్రికి రాత్రుచాల కుకలతతో శత్రు మొనర్చిరి. శత్రు చికిత్స చేయుపయయమువ దీవము లన్నియు వారిసో యినను వెమదీయక భద్రముగ శత్రుముచేసినమాడకు గారి సామర్థ్య మెంతయు ప్రశంసనీయము.

గాంధీమహాత్ముఁడు మఱుల పుట్టిననటులో నది కయోకి లేదు. మహాత్ముని ప్రాణములను నిలిపి భారతీయులకు ప్రాసాదించిన కలవలుమాడకుగారిని భారతీయు లెన్నటికిని మరున జాలరు.

క్రొత్తపొంతాయి గవర్నరుగారి కిశాల హృదయముమాడ నామహామహాఁడు మహాత్ముఁడై ద్యుకాల నుండి మఱుల కారాగృహము మాపకయే వదలివేరు ఎచ్చువనుకొనుటకు ఆనకాశముకలదు. చింతల కాళ్ల కాని గుటకలకాళ్లయేల. అటుపైని అధికారులచిత్రిము నువ ప్రాప్తి.

చెన్నరాజధాని గవర్నరు గారు విల్లింగుడన్ ప్రభువు గారు కమ సతీమణితోటూడ జనవరి 29వ తేదీ జయవారముతో జాన పితాపురము దయచేసిరి.

పితాపురము మహారాజావారికి మహారాజా బిరుదము 1922 జూనునెలలో కొనగబడినను బిరుదము యొక్క సవదుమాత్రము ఇంతవఱకు వారి కొనగబడి యుండలేదు. దానిని విల్లింగుడన్ ప్రభువు గారు 29వ తేదీని దర్బారు దినమున మహారాజావారికి ప్రసాదించిరి.

పిమ్మట గవర్నరు గారు పుర మంపగమునకును మహిళా సంభోధనమునకును శంకుస్థాపన మహోత్సవము జరిపిరి. తరువరి పితాపురము తాలూకా బోర్డు వారొక అభినందనపత్రమును గవర్నరు గారికి పంపిరి.

ఆ సాయంకాలము మహారాజా వారికి గొప్ప విందును చేసిరి. తరువాత సంగీతకాలక్షేపము జరిగెను.

30వ తేదీని గవర్నరు నాసకులు స్మితమహస్వతులును సందర్శించి; అచ్చటనుండి కాకినాడ వేగి మహారాజావారి అనాధశంకాలమును మూచి స్వేషముకై యినులో చెన్నపురి కేగిరి.

సంఘసంస్కరణమునకును నిమ్మబాత్తుగ్గణమునకును, ఆంధ్రవాణ్ణి నాభ్యర్థికిని ధనవ్యయము చేయుటలో నీ మహారాజావారిచేతకి ఎముక లేదను సంగతంద తెలిసినదే. కావున దొరతనము వారికి యిచ్చును పీరికొనగు తెంతయొ సమంజసము.

ఏడిది వేంకటరావు.

హే మం త ము

వ. సు. రాయకవి.

- ఉ|| అట్టప్రశీతశాధ నుదయాచలభిల్లుడు లేచి వేకునన్
బిల్బులక్రింది యాకిలముఁ జెత్త చెదారముఁ బ్రోవుచేసి యా
మట్టున నిప్పువెట్టి చలిమంటకు నూదగ ధూమరాశిఁ జూ
పట్టడు కీలివ్రాలె రవి ప్రాచిని దోచె హిమానిలోపలన్ ||
- చ|| తలుచుగఁ బూచు చెందొగలతల్ బిహితంబయి రేవునందె చూ
పఱును న్వచ్చబారిఁ గనవచ్చెడు నిచ్చెఱు వొప్పెఁ బ్రొద్దుటన్
గఱచెడు కోట లేని పులిగా చలి! గావునఁ గప్పుకొన్న మో
యెఱుపుఁబచ్చవచ్చడము నీజలదేవత నాఁగ నీతునన్ |
- క|| ఒడలోకఁడె సతికిఁ బతి కను నుడికిందొలకరియు నీతును బ్రమాణంబుల్
నడివేనఁగి వేర్వేరనియెడునడ, నది యేక సాక్ష్య మెటుగ్రాహ్య మగున్.
- ఉ|| జంపతులార! మీనదుమ నం దిసు మంతయుఁ దోచవనీకుఁడీ
కంపిలఁజేయ మిమ్ము నవకాశము లేశము చిక్కనేనియున్
గొంపలు తూటితూటి నెదకుం బాలయల్కల వారి నీతుజం
తింపుఁడి పార్వతీభవుల నిత్యహిమాలయశృంగధాములన్
- చ|| వదితల లున్న రావణుఁడు బాహుసహస్రము గల్గు బాణుఁడున్
మెగుకులువ్రాలె నేనుఁగుల మ్రింగు మహూదరకుంభకర్ణుఁడున్
మొదలగు రక్కసుల్ భువనముల్ వడఁకించి రటందు రైన నె
తది యనకుందు రెవ్వరు దురాగతదుంధుభి నీతెఱింగినన్

ఆంధ్రవాఙ్మయము

ప్రథమభాగము

[వల్లడి సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు]

శ్లో॥ ఓంనమఃస్వర్ణవేదాంతే వేద్యాకపరమాగ్నినే మహర్షిభ్యఃకపిల్రేఖ్యో నుతాభ్యశ్చవనాః ॥

గ్రంథారంభణ సవర్ణము

సర్వజ్ఞానానందస్వయాత్మః దేవ పరమాత్ముః
 సంకల్పమాత్రం బయవ యావఃపోష్యష్టిలో మానవుని
 యొక్క స్వభావము జ్ఞానమే మూలము. విహితము
 స్మికభేదమున స్వవిధం బయవ యాజ్ఞానము భూర్భువః
 జన్మసంసారవిశేషమునో సత్సాంకస్యమునోస్వస్వ
 యాపకేతము నో, నూట వేయింట నొక్కనికీ విద్యా
 విహీనుఁకుం గూడఁ గలుగుచున్నను స్వజాతసామా
 న్యముగా విద్యులే కానికీ బరమ సాధన మనుట ని
 క్కము. వేదవేదాంగమిహాంసాన్వాయపుగాఙ్గ
 కాస్త్రోభేదమునఁ బదు గలుగు తెలుగులను ఆయుర్వేద
 ధనుర్వేదనీస్వర్ణకాస్త్రోణులం గూడి పదునెనిమిది వి
 ధంబులను బాఁగుచున్న యీవిద్య భగవంతుఁడు సా
 తిటి భాగ్యజేవత యగు సంస్కృతమున నిర్ణయమై యు
 లగారుచు ముఖజాఁడు తన జీవితకాల మంతయు ధార
 నోపినను ససాకల్యంబుగఁ దెలిసికొనఁదరము గాకుం
 తుటయే కాక విశేషప్రతిభాకాలలకుం గాక యన్య
 లను దుఃఖగానాంబుగఁ గూడ నున్నది. ఇంత యెల్ల
 ఈమూర్ఖభావ తొలుత నార్యావర్తమున కాలమం
 దిట్లున్నవో యూహింపఁజాలము గాని వేదవేదా
 గ్గత లేని శ్రీపురుషుల జ్ఞానోపనిషత్ మహర్షులు
 ప్రసాదించిన పురాణోపాసాదులు గూడ నిటీవల నె
 ల్లవిషయంబుల వర్ణనము లగు వార్యసంకతివారికీ సు
 లభంబుగఁ దెలియరాని వయ్యో వని మనకుఁ తెలియు
 చుండ నిక వేదవేదాంగారులు మాట చెప్పనే? అట్ల
 గుట సంస్కృతంబున నవివ్యవస్థియుఁ గాదు సరిక
 కా యెవటి యెవను బూర్తిక నేర్చుట కొంతమంది

వైవను సులభసాధ్యము గాని యి తెలియఁచుండఁ గా
 సంస్కృతమే జ్ఞానసాధన మని ప్రతిపాదించుట యె
 క్కు పోసఁగు నని పంశయము గలుగవచ్చును. కాని
 యిది యెన్నఁడో యెల్లరీతిను తెలియ నుపిగాని యి
 ను భాగబంధవాసుల భావసంపరకుమాత్రము కా. ఆ
 ముండి నేటివఱకు నిజరీతి పఠానము య నచ్చివచ్చి
 మని మిపు డెఱుగకపోయి. గువార్తలు విద్యసా
 ప్రాజ్ఞాపాఠనమునుండి కొఱాంతి వ్రేకొను స్థితికి వచ్చి
 నప్పటి కడదే యామి పోవణంబునఁ దెలిగిన పం
 ఘను గూఁగు లగు దేశభాష గింనుక తలఁదగ్గిని
 చిన్నచిన్న గాజ్జనులు స్థాపించికొని స్వగ్రంథకీవన
 ను చేయు స్థితికి వచ్చిన వరుటం చేసి యూఁగుర్వ
 భాగతియే భాగతియుల జ్ఞానాభివృద్ధికి నుపాదు నిపును
 గూడఁ బ్రశ్నోక్తముగన, బోతుముగన, హేతుభూత
 యైన దని గ్రహింపఁదగును. వీనో యొకటరెండు సు
 స్కృతసంపర్క మింనుక ను లేని స్వగ్రంథదేశభాష
 లుగాఁ పదభిమానులు నలందుట విమచుత్సాగము గా
 ని యది మనకుఁ బ్రకృతాంశము గామి నిందుఁ జర్చి
 నీయముగాదు. కొంచెమునో, గొప్పగనో గీర్వాణ
 వాదీకరాసలంబకము లేని జేక్యమే లేదనెడి వాద్దుల వి
 ధాంతమునే మన మనుసరింకము. అట్లు సంస్కృత
 సహాయంబున తన్నె గాందిన భావలలో నొకటియై
 మన జ్ఞానాంతుగమునకు బీజ మయిన మన మాతృభాష
 నిజోదంత మెఱుంగుట యెల్ల యాంధ్రులకు ముఖ్య
 కర్తవ్యము గావున కత్తికొలఁది కాని విమించు ను
 దేశముతో నిగ్రంథ మారంభించఁబడుచున్నది.

ఆంధ్రభాషాశబ్ద విర్వచనము

1 భాష భాష్యర్థమును బట్టి జనులు పరస్పరారి
 ప్రాయము తెలియుటకై యొక్కొదికొనిన వా2 ప్రా

1 భాష్యర్థార్థాం వాచి భాష్యత ఇతి భాషా 2 వచనభాషణే. ఉచ్చిత ఇతివార్

ములైన గుర్తులే భాష యని తేలి యుచున్నది. అవఁ గాఁ గంతతలుమా గొట్టినానమునఁ ది వ్యక్తిచ్చాఁట లంబవఁ విభంజన స్వస్వంజనాస్మిక్తియ గా వ్యే ర్షణ యర్థము క్త వాయవ శబ్దమే (ధ్వని) భాష యను టి వ్యక్తిచ్చాఁటమున శబ్దయమై శ్రుతిని ప్రసార పగుచున్న యాభాష కాలక్రమమున బహుశబ్దజాల పుష్టమౌ వశ్యవాక్యల కరుణపఁ తేష్యాకృతిని తొంది స్వస్వంజన మగుట స్వాభావిక మౌ బహుసంప్రవా సము. బక్తి-క్తి- తేజనారచేఁ గొండొక విభము గా నుచ్చరింపఁబడెడి యిట్టి భాష యగ్రగ్యా తేగౌ షేష తే షేష్కనాశల వైజ నుగుంటే సంప్ర లనే డి యొక తేగవారి భాష కంధ్ర మను పేరు కలిగిన దనుట నిబము.

మొట్టమొదట నాంధ్రవంశ్యులు నాంధ్రరా జులచే మన దేశము పాలింపఁబడినట్లును బావలీసీ దేశమునకుఁ బ్రజలను భొవకుఁగూడ నాంధ్రనామము వచ్చినట్లును గొండలు తిలంచుచున్నాను గాని యది సమీచీనము గాదు. ఏచునఁగా? రాజువలన దేశము నకుఁ బేరు వచ్చిన దనుటకు భరతుఁ డను రాజుచేఁ పాలింపఁబడిన జంటూర్నీపైక దేశమునకు భగవద్దము ధరణిభండము ననెడి పేర్లు గలిగిన ననెడి మన (పాచీ) జనుపార్లు నిర్మించిన మొకటి నిదగ్గనముగా నున్నది. గాని యిట్లు సుప్రసిద్ధ మయిన రెండవ యుదాహరణ మెందును గానరాదు. పోనిండు. ఆయాంధ్రరాజులిం దలి యాంధ్రులలోని వాకమో! ఈతెగలోనివారగు టుంటేసి వారివలన దేశమున కీతేరు వచ్చియుండునని యూహింప వచ్చును మొదటికే మోసము వచ్చుచు న్నుది. వారి భాష ప్రాకృతమట. వారి ప్రధానరాజు దాని పాటలీపుత్రమట. వారు దీనినే కాక మగధ క్షణ్ణాటమహారాష్ట్రములను గూడఁ బాలించిరట! వారి భాషయే యాంధ్రము గాని యపుడు వారీయాం ధ్రుల తెగలోనివారగుటయు వారిని బట్టి దేశమున కీతేరు వచ్చుటయు నెట్లు సంభ్యవ మగును? ఇది

గాక వారివలననే దీని కీతేరు వచ్చె నేని కాకు ప్రధా నముగా కేలిన మగధాది దేశముల కట్లేల పేరు గా లేదు? కావున నాంధ్రులకు నివాస మైన యాంధ్రదేశ మును పాలించినవారగుటచే వారి కాంధ్ర రాజు లని కూడఁ పేరు వచ్చి యదియే యెట్లో స్థిరపడఁగా దా నింబట్టి వారి వంశమువారి కాంధ్రవంశ్యులను పేరు గలిగినదేమో యని యూహించుట యర్హము. తే దా? ఒక కేళ యాయాంధ్రరాజులు దొలుతి నిందలి యాంధ్రులలోనివారేయనుపినప శబ్ద సీవిక చే మగధదేశ మార్జింగి పాటలీపుత్రము రాజధానిగా దాని నేలుచు స్వజాతి నామము నెఱవృత్తులు గాక యాంధ్రవం శ్యులను గాఁ దమ్ము వ్యవహరించుచును స్వభాష యను నాంధ్రమున కం దనకాళములేయి దానికి దూ రులై భాషచేఁ బాకృతులై యుండుఁ గాఁ గాంధ్రమును న నమ్యాంధ్రవంశ్యుల నునాతి తనములలోని వారె వలో మగల నీయాంధ్రదేశమును గానించి యుండు రని యూహించి యమ్యాంధ్రవంశ్యనామమున కుపపత్తిక ల్పించుట సమంజసము. అంధ్రయ కాని వారి పేలుబడిన లన మన కేశమున కాంధ్ర నాను పేరు గలిగిన నను క ల్పనము నూత్రము న్యాయ్యము గాదు. ఇదిగాక యొ దయిన దేశమును బట్టి ప్రజలకుఁ పేరు వచ్చిన ట్లొకటి రెం డుదాహరణములు దొరకకళోవు గాని తఱచుగాఁ బ్రజలవలననే దేశమునకుఁ పేరు గలుగు సాధము ఇండుల కంగ, వంగ, కలింగ, కుగు పంచాల చోళ కే రళ యవనాది దేశనామములే యుదాహరణము.

ఆంధ్రులనెడి యొక తెగవారు గల రనుటకుఁ బురాతన గ్రంథములయందుఁ గొన్ని సూచనలు గాన వచ్చుచున్నవి. గాని వారిందలి పాలకాపులైన య వార్యులలో లేక యాపేర నిందరుడెంచిన యార్యులలో నిర్ణయించుట కాధారము లేవియు లేవు. ఆర్యులు రాకమున్న దక్షిణాపథమున నివసించియున్న పలుతె గలవారు నొకతెగ నుండి యింకొక తెగను వేలుపఱ చుటకై తొలుతొల్ల నేర్పరచికొనిన సంజ్ఞ అందక

పోవు గాని విద్యుదు నామ్ములవలన వచ్చిన జేసుకో ప్ర
 మములై ద్రు క్షణము లగుటం జేసి యాలోచించి
 యాశ్రమానిహాయి యుండును. కావననే తిలమంత
 కవందలి యెల్ల బాగులు నన్ని కేశవాలకుఁ గూడఁ
 దిలమగా నామ్ములు వేల్చిన నంబులై నామములే
 కానవచ్చును. వి. అట్లే యందలి కల కలఁ గల వే
 డి నానుకకః పూర్ణులు చేసిననే నానకు నుట్టును
 స్థానును. I. కేను ప్రాబ్ధుణ మందలి నేనెట్లు
 క్షాన్తములో కంఠులకడి ప్రయాణ జేయుచుండెను.
 రామా గుణకి కంఠాకాంఠులో వచ్చివు కేననా
 న్నేనణంబున వాంఠులకు వచ్చెనో కాంఠులవలన
 కింను నంబుమున "అంధ్రా" అని ద్వితీయమునా
 పననాంఠిపదము కేశవారికముగాఁ గ్రాహణం జేసి
 వచ్చి అంధ్రులు నివాస మయిన జనపద న. కేశి య
 క్షమున " అంధ్రాః " అని : హంస" వంధులము
 దేశవారిక నునుట నాణీనియ నమ్ము ననుబుటోల్ల
 ప్రయోగమే యంధ్రు లనెడి యొక తిలనాను వచ్చె
 గేశమున నుట్టును వారివలన దేశ మన కంధ్ర మని
 డి పేరు వచ్చివచ్చును బ్రులసాక్య మిచ్చునున్నది.
 మఱియు మహాభారతమున కలిచ్చియున ననా
 దేవుని దక్షిణదిగ్విజయసంహృమునందున, అంధ్రాప్ర
 ములో క్రీకృష్ణుఁడు ధర్మరాజు నూఠడించు కట్టనను
 భీష్మ పర్వ మందలి దక్షిణదేశ రాజప్రకర్తిని గూడ

" అంధ్రాః " అనెడి ద్వితీయమునాంఠికు
 యాంధ్రనాంఠిపదముగా వివిధములఁ జేసి. అంధ్రా
 లను నివాస మయిన యాంధ్ర దేశమునకు రాజనడి య
 ద్వితీయ నేనీ మయిన యాంధ్రనాంఠిము నూచ వాంధ్ర
 లనెడి నొక నేననాను కల గనెడుట ననాంఠిపదము
 వచ్చి. ఇ. నాంధ్రా దేశము రాజులకుఁ గల ముఁ బా
 ద ప్రయోగములు లక్షణములవచ్చె.

అట్లు వే పనానాంధ్రులకుఁ గల వచ్చివచ్చెడి
 వారల యందలి యంధ్రు లని యా గుఁకు వచ్చె
 ప్రయోగములు నుట్టును వలెను. కేశమునాంఠి
 మఱి వారికి నివాస మయిన యాంధ్రము నాంధ్రము
 గటము కల యందలియు గాఁ గలిగిననాంధ్రాంధ్ర
 గటము వాంధ్రుల కేశవాలకు మఱి నాంధ్రము నం
 ధ్ర మంధ్రము వని వచ్చెనాంఠిము గనుకట గను నాం
 ముని కేశవారును. కాంధ్రుల జేయుచు వచ్చెనాంఠి
 ప్ర లింగనాంధ్రా గా గలిగించు వనాంధ్ర ప్రాంత
 లనువాళ కచ్చిన యాంధ్రు లయ్యారు, మన మిప్పుడు
 కేశవని విడిచి వేరి భాషాంధ్రుల దేశవర్షవనాంధ్రము
 వలననాదేగా నుట్టునాంధ్రే యానును గాని పదము
 వచ్చివచ్చిన మాత్రము గాని వచ్చుచున్న గుంకము ప
 నునాంధ్రుల క్షాన్తములకుఁ జేసిన వచ్చెనాంధ్రుల
 భాషా గూఢ్రభాషాంధ్రమున దని తలపెట్టిన యొక డి
 నానాంధ్రములయొద్ద గూఢ్రాంధ్రము.

- 1 తపితేఽంధ్రాః పుండ్రాశ్చులగాః పులిందా నూతిభా... సప్తమప చిరాకృతీ గూఢ్రాభ్యుము
- 2 కవైవాంధ్రాశ్చ పుండ్రాశ్చ చోకావో హంధ్యాన్ ఒకేగళాగ
- 3 అంధ్రాణాం నివాసో జనపదః అంధ్రాః జనపదీయవో అష్టావ్యాయు 4-2-81 ట. యు క్షువర్ష్యుడి
 వచనే 1-2-51
- 4 అంధ్రాణాం నివాసో జనపదః అంధ్రాః ద్వ్యశ్శుభకలింగనూరమసాదా (కస్య గాంధ్యం) 4-1-170
 అంధ్రాణాం రాజా అంధ్రః కద్రాజ్య బహుభుతే వైవాస్త్రియం 2-1-62 తదగ్గకృతే బహుశ్యే
 అంధ్రాః (రాజానః)
- 5 అంధ్రసంజ్జగలవా రార్యులే యనియూ, వారివలననే యందలి ప్రాచీను లయిన యవారులకుఁ గూడ
 నాంధ్రవ్యవహారము వచ్చిన దుయు దోయచున్నది.

త్రిలింగ భాష

మన దేశమునకుఁ ద్రిలింగ మనెడి సంజ్ఞ యుండుటచే మన భాషకుఁ గూడ కడే పేరు గలిగిన దనుట నిక్కము. దేశమున కీపే రెపుడు గలిగినచో, సరిగాఁ జెప్పవలసివచ్చును. గాని యిది యంధ్రుల భాషను వెనువెంటనే జెప్పవలసివచ్చునని యాహ్వానము వలన గాకపోయినచో ప్రాచీనమున దనుటకు సరియగును. యున్న యాహ్వానము ప్రమాదమునకును, మన దేశమునకుఁ గలిగిన దనుటకు గొన్ని ప్రదేశములు వేరుగా వచ్చినవి. అందులకు యుక్తమే యిది. దేవులు యూహించునట్లు వచ్చిన భాగముల నెఱబ్రక్షిప్తము లని నోసివేయుటయు గొన్ని పురాణముల కాలమును గూర్చి తాము భ్రాంతిపడి లోకమును భ్రమపెట్టుటయు మాత్రము యుక్తముగాఁ జూడదు. మన భాషలో నుత్తమ ప్రాంతములు వ్రాసిన మొదటికవి నన్నయభట్టారకుఁడని కదా యింతవఱకుఁ దలిసినది! పదునొకండవ శతాబ్దిపూర్వభాగములోనివాఁ డగు నరేంద్రు భారతవారాహిలో “ విపులశబ్దకాసను సంహితాభ్యాను ప్రహ్లాదాది వానాపురాణ విష్ణాననిరతు ” అని తాను జదివిన బహుపురాణములలో ప్రహ్లాదపురాణమును బ్రధానముగాఁ బ్రకంశించియుండగాఁ దీనిం జూచియో చూడకయోఁ బ్రహ్లాదపురాణము నన్నయభట్టకాలముననే తరువాతనో రచియింపబడిన కవీంద్రుఁడగు మనెడి యాశయము నొకరు ప్రకటించినట్లు కనఁబడుచున్నది. రాజనరేంద్రుని తొలికవే భారతము జనిగింపఁబూనిన నన్నయ తాను బడించిన వానిలో భారతముతో సరివచ్చునది ప్రహ్లాద మనెడి తన యభిప్రాయమును జెలుపుటకుఁగాఁ బోలుఁ దోలుత దానిని వక్కాణించెను. దానం జేసి యది

యాతని వాటికే మిక్కిలి ప్రాచీన మయిన రచి తేలియుచుండఁగా నిత మనకు వైవారి వ్రాతను విమర్శింపఁ బని యేమి?

1 ఆ ప్రహ్లాదపురాణములో శ్రీశైలభీమకా శేశమహేంద్రగిరిసంయుగమైవ యాక్షేత్రము త్రిలింగ సంజ్ఞచే విశ్రుత మగు యన్న దని వర్ణింపబడినది. వాటియ—

2 కర్ణాటకపురాణములో నింకని ప్రజలు త్రేగిరింగు లని పేర్కొనఁడిరి. ఇంక లక్షణకర్త లీదేశ భాషను త్రిలింగ భాషనున వ్యవహారములు విడితమే కావున మన దేశమునకును, భాషకును త్రిలింగ సంజ్ఞ మున్నే యున్న దనుట కీ సమాచారములే చాలును.

మన యాద్యు లిక్కడి కరుదులనుపటికే శ్రీశైలకాశేశ్వర దాక్షారాణములు శివక్షేత్రములు గా నున్నవో లేక వారు వచ్చి వీరి నిట్టి పుణ్యక్షేత్రములను గావించిరో యూహింప నవకాశము చాలదు. కాని యెట్లయిన దైనభక్తి యు గ్రహారాధనమును సహజగుణములుగాఁ గలిగిన యాద్యులే తాము నివసించియున్న యాదేశము శివలింగత్రయంబున వతివనిత్రమయినదిగా భావించియు, గంజాముమండలమునందలిమహేంద్రగిరియనిమ్మాడులింగములును దత్ప్రాంతప్రదేశములతోఁ గూడిన యాంధ్ర దేశమునకల్లనెల్లలుగా నుండునని యాచియు, స్థూలారంధ్రతీవ్రాయంబున దీనిత్రిలింగ మనెడి వామాంతర మిడి యుండు రని భావించవచ్చును. దేశమును బట్టి భాషకుఁ గలిగిన యీ త్రిలింగ మనెడి సంజ్ఞ నుండియే “ తెలుఁగు ” అను పదము పుట్టిన దనియు; నదిమే క్రమముగాఁ దెనుఁ గయ్యె ననియు విన్నవోల పెద్దవార్యుఁడు కావ్యాలంకారమాదామణిలో వ్రేలిందివిధముగాఁ జెప్పియున్నాఁడు.

(సశేషము)

1 శ్రీశైలభీమ కాశేశమహేంద్ర గిరి సంయుగం ప్రాకారంనుచునాత్కృత్వాత్రిలింగవారాణి చాకతోత్... అనన్తత్రమనిభిర్భుతో గోదావరీతతే...తత్కాలప్రభృతిక్షేత్రంత్రిలింగమితి విశ్రుతం...
2 కర్ణాటకపురాణ త్రిలింగాఘోర్జరా రాష్ట్రవాసినః—

ట కథికాగమన్నది. సాధారణ పుస్తక భాండాగారములే గాక సందేహము నివారణ చేసికొనుటకు కొన్ని గ్రంథాలయములున్నవి. ఎటువిచ్చు గ్రంథాలయమునున్నవి. ఎన్నియో గ్రంథాలయములున్నవి. మతము, న్యాయకాస్త్రము, పురాతన వస్తుపరిశోధనము వైద్యము, ప్రకృతికాస్త్రము మున్నగు విషయముల వన్నిటిని తెలిసికొనుటకు వీలగు గ్రంథాలయములు గలవు.

ఈయంద్యమమును వ్యాపింప జేయుటకు ప్రత్యేక సంఘములుగలవు. గ్రంథాలయములందు సహాయములను పనిజేయువారిని పరీక్షించి పట్టముల సేసగదరు గ్రంథాలయములనుగూర్చి ఎన్నియోపత్తులున్నవి. ఈయంద్యమము ప్రస్తుతము వ్యాపింపజేయుచున్నది. ముఖ్యోద్దేశ్యము ఉపన్యాసములు, ప్రసంగములు, వివేచనములు, సభలమూలముగా జ్ఞానమును వెదకజేయుటయే.

పాశ్చాత్యదేశములందీరు ద్యమ వ్యాపకమును గాచితి మేని మన మెంత వెనుక బడినారమో గ్రహింపగలము.

పూర్వము మన గ్రంథములన్నియు వ్రాసినవారుండెను. తిరుణిల నలంద విక్రమ కీలం ఓవంకపరి విశ్వవిద్యాలయములకు జేరియుండెను. ఆసియా ఖండమునుండి విక్రమకీలకు, ఓవంకపరికి నాలమంది పోవుచుండెడివారు. ఇవిగాక మత పీఠములందును దేవాలయము లందును గ్రంథాలయము లుండెడివి. ఇందులో ముఖ్యముగా నేదాంశ తక్కిమును మతవిషయములను గూర్చి వ్రాసిరి. లోకులు గూడ కొందరు గ్రంథాలయములను స్థాపించిరి. క్రతువులచే పోషింపబడగ్రంథాలయములలో తంజావూరు గ్రంథాలయము ఇంతను పేరు గాంచుచున్నది. అమూల్యగ్రంథములెన్నియో ఇందుగలవు. ఇందులో కొన్నిగ్రంథముల పేర్లు మనకు తెలియనే తెలియవు. 17, 18 శతాబ్దముల ఆంధ్రవచన వాఙ్మయము ఇంతవరకు మనకు తెలియవు.

ఆధునికపద్ధతుల నవలంబించి తనరాజ్యములో గ్రంథాలయములను స్థాపించినవారిలో మొదటివారు చిశోదాగయిక్యారు గారు. ఆయన కేంద్ర గ్రంథాలయమును, జిల్లాగ్రంథాలయములను, గ్రామగ్రంథాలయములను, సంచారక గ్రంథాలయములను స్త్రీలకును

పిల్లలకును ప్రత్యేక భాగములను ఏర్పాటు జేసిరి. మనము గూడ ఈవ్రాంతిములందు పుంచి ప్రారంభమునుజేసి వారము. కాని అధికారివిధానము ననుసరించితిమి. వాళము కృష్ణారావుగారు ఆయన మిత్రులును గలసి 20 ఏండ్లకు పూర్వము రాజమహేంద్రవంశమున స్థాపించిన గౌరవీ గ్రంథాలయమున్నది. అందులో 15000 సంపుటము లున్నవి. 400 వంద సభ్యులున్నారు ఇందులో 50వంద ప్రత్యేక గ్రంథములను ఉపయోగించుకొనుచున్నారు. మున్నటి కీ. వి. ఎస్ రామనంద్రరాణగారి ధ్యమాయని 6000 మాప్యములను గ్రంథములను కొనుటకు విరాళము కొసగిరి. ఇచట కాకినాడలో కీ॥ శే॥ పోలవం జమీందారు కొచ్చగిట్ల ఆర్. వి. కృష్ణారావు బహదరుగారు దానము చేసినకొప్ప గ్రంథాలయమునది కీ॥ శే॥ చలివారి లక్ష్మణగారు ఆంధ్రపాఠశాలకుండలి అను వ్రాత ప్రతుల గ్రంథాలయమును స్థాపించిరి. వీరు ఒక పత్రికను గూడ ప్రకటించిరి. అందులో ఇదివరకు ప్రకారాని గ్రంథము లన్నిటిని గూర్చి వ్రాసుచున్నారు. ఈ గ్రంథాలయములో తెలుగు సంస్కృతి గ్రంథములెన్నియో గలవు. జిల్లా గ్రంథాలయములకు వాణిజ్య రామస్వామికృష్ణి కొమాళ్లు తనదగ్గ ప్రకటింపజేసిన గ్రంథములెన్నితనోదానము చేసినందులకెంతయునంద్యులు. 1911లో ఆంధ్రదేశగ్రంథాలయసంఘము స్థాపింపబడెను. బెజవాడలో కేంద్రగ్రంథాలయ మేర్పాటుప బడెను. దీనిని రామమోహన గ్రంథాలయ మనెదరు. తెలుగుదేశమున గ్రంథాలయోద్యమమును స్థాపించుటయే దీని యుద్దేశ్యము. ఈ గుర్తమును ప్రజలలో ప్రాకుటకు విన మిత్రులు బెజవాడలో మాసపత్రికను ఆంధ్రమున ప్రకటించు చున్నారు. వివిధ కరగతుల ప్రజలకు అనేకకాఖుల నేర్పగలిరి. దీనివలన గ్రంథాలయలాభములను తెలియజేయుచున్నారు. తెలుగుదేశములో చాలవోట్ల గ్రంథాలయములను స్థాపించుచున్నారు. ఈ ప్రదర్శనము చిన్నదే అయినను ఉద్యమము గొప్పను జూపుచున్నది. ఈయంద్యమమును మీరందరును గ్రహించి మిత్రగావములందును, పట్టణములందు గ్రంథాలయములను స్థాపించుడని కోరుచున్నాను.

(ఆంధ్ర పత్రిక)

త్రీ ల భారత మ హిలా మ హా న భ

[శ్రీమతి ఘోషగుర్ లక్ష్మీంసమాంబగారి స్వాగతోపన్యాసము]

అ. భారతీయవారీయలారా! ఏమి సమాచారం
నిన్నునులారా!

అ. భారతీయవారీయలారా! మా ఆంధ్రదేశమునకు-
అందును ముఖ్యముగా మా కాకినాడపట్టణమునకు, బహు
త్రాత్మలకు నిన్నుండఱు వాస్తవికపక్షం మహాద్భా
వ్యము నున్నవారులకు మాకుం దులునున్నయోగం. మేటి
క్రీయలచేతులు వెల్లడింపజాలగిది. నిన్ను అత్యల్పకాల
ములో- ఈనంకవర ప్రయత్నముతో - కేవల మే
మొకరింబయ్య స్వీకరణ, ఒకరి పన నిన్నరనిలో
బ్యాపిముగా బహుభావితమునది. మాస్వాగ
తము సంకమేగాక స్వప్రయోజన పుష్కలము
గూడ కొనవదియు నైయున్నది. ఎట్లన? అంగ వంగ
ఘోషానన వాస్తవికీ దేశములయం ది నో- నీనలుల
వ్యయం ది గుంధసాచీబ్బంద విప్లవ భాసంపాద
నము జేయవలసి యున్నది. విప్లవ దును గాగ్గద
క్షీతయందును వీరవశకంఠె వాగధానము వెను
కల బడియున్నాడు. కావున క్షమాకీలలకు మా భాగ
సోదరీయలు అందిలు మాలోపము నిన్నుంజిని మ్నిం
చి మా భక్తిలేకమునే స్వీకరింతురని నమ్ముచున్నాము.

పరమపావనియగు సీతామహాదేయిని నప
చార మునరింది శ్రీరామబాణధారి కోర్కెచాలక
జగంబులెల్లందిరిగి ఎచ్చటను శోణము గాక రిరుగ
శ్రీరామవంశుని చరణావిందములు శోణములైకొని
పరమభక్త్యాగ్రేసరుడై వాసిం గాందిన కాకాసుకుని
నివాసస్థానమనియుఁ గావుననే దీనికిఁ గాక పురమా
(కాకినాడ) అనువామము వచ్చిందనియుఁ బెట్టు చె
ప్పదున్నారు. ఇచ్చటకు మాదుకోశముల దూర
మున నున్న కురంగేశ్వరపురము (కోరంగి) కడ మారీ
చునకు శ్రీరామవంశుఁడు ముక్తి నిచ్చెనని చెప్ప
దురు. ఈమంజులముననే పల్లకాల రామగిరి భద్రాచ
లము లోనగు రామనివాసస్థలములు కానవచ్చుచున్న
వి. ఇది తొట్టి దుశకారణ్య మునకు, శ్రీరాముఁడు

వందకారణ్యములో వందరిందియున్నట్లు శ్రీమద్రా
ణామము చెప్పుచుండుటను, ఈమంజులములోని పల్లక
శ్రేణు లనేకములు వారి పావనమనగాముచే బహు
శ్రమ ల్లెట్లు పురాతన గాధ లుండుటను సీతారాము
నలచాముచే బలక్రమింపది. ఈ ఘోషావాయవి
ధిపడినది. అది గా! పాండవు లొక్కవంతుము చేసిన
ప్రబులూడ క్రీయానిములయం వందరింది వాదన
నిలపు. ఇదటి కనిపించుమునున్న వందరింపు గామ
ము ఈయంశమును బలపఱచుచున్నా. పాండవు లిచ్చ
ట వందరింపు కాలమును దొకనాడ దొక ద్వివచ్చు
యొక వింతును రాబుగొట్టి వాని విచ్చుని నిర్వృతి
యందు దపమువరింపుచున్న యుంబసి కావో
రముగా నై యున్నవనియు, వట్టి వానిని నిర్వృత
వానికాపము తగులువనిగా రియము మాది గు
చుండె. శ్రీకృష్ణపరమాత్ముడను కేశరింది రంద
పాండవులు ద్రోపది గుం దను వృత్తాన్వయములు
బహింకనగా దెల్పినగాడల నాపంతు మగల శిల్ప
కనుకుకనునని యుపదేశించెను. వాక్కు గానింపి. వా
పంతు మగల శిల్పన కంటుకొనెను. అది క. దలా
గ్రామమునకుఁ బుష్కలమునానము నట్లెనని వెల్లఱు
ప్పదురు. ఇదటికి అశ్శల్పమునముననే పాండవులు
మెట్టికలదు కావన ప్రప్రదేశము రామకాళభారత
పుణ్య స్త్రీపురుషులు మెట్టివ పుణ్యధూమిస్త్రీ గుచ్చి.
ప్రాచీనకాలమునందలి యాబిక్రమాట యుండగా
నవీనముగా గూడ దీనికిఁ బరీక్షావదిశ్రత యునిప్పటి
యీమహావై భవమునకుఁ గగు కాగము నురై నికృషనే
నిపుడేర్పడినది. ప్రాచీనభారతవీరులగు సీతారాము
లయు ద్రోపదిగృహాల యుఁ బాపధూరిచే జదిత్రమై
న స్థానము దేశోద్ధరణార్థమై తమ వియలకీనిములను
ధారవోయుచున్న పుణ్యదేవులగు శ్రీకన్తూరీబాయి
గాంధుల పాదసూరిచే బలక్రమై కేటివై భవము నకుఁ
దీనిన మహాత్మును సంపాదింపగలిగినది. శ్రీకన్తూరీ పరి

మీ మిత్రులుగా భావించుకొనుటకు లోపములే నీతావులః
 దావులు వెడలలును నూనోద్యమోద్వేగము మరెవరి
 గానిండుమన్నది. ఇట్టి మహావీర సంఘాతపూతమయి
 యున్న యిద్రు జేకమండు దేశాభివృద్ధినివయమాలం
 గూర్చి విమూహ్యునించి గౌరవించుభాగ్యము మాకు
 గలిగినందులకు మే మెంతగా సంతసించుచున్నాము.
 విదుషీ నులులా రా! నేడు మనము నిర్వహించుకడం
 గిన కార్యము మహావీరైకసాధ్యమగు భవకార్యము.
 ఇట్టి గుర్తు కార్యములో నుల మగు మనము ప్రవే
 కంపవచ్చుగా యనుచు మొదటి ప్రశ్నము ఈసంవే
 షము మన సోదరీమణులలో ననేకములకు గురుకుటయే
 గాక సోదరగర్భిణులలో గొంపఱకుఁగూడఁ గల్గ
 వచ్చును. కావున నిదుంకూర్చి కొన్ని వివరములను
 క్తులు మనవి చేసికొనుచున్నాము. ఆర్యనారీ నులు
 లారా! మనములలో—లోకవ్యవహారము యధాధ
 ర్మముగా సాగిపోవుచున్న ధర్మకాలమాన మన మబల
 లమే, కాని కలికాలము వ్యాపించి ధర్మముకుగంటి
 నూనవతులకుఁగూడ మానభంగము తటస్థించు దుష్కర
 దినములు సంప్రాప్తము లైనప్పుడు మన మబలము
 గాము. మన పూర్వ పుణ్యోంగవలు ధైర్యైశ్యము
 లతో నిట్టి యిక్కట్టులైన దాఱుఁగగిరి. మహావీ
 రులతో ఘోరముద్దములలోకి యశస్సును సంపాదించిరి.
 చల్లగ దేశపాలన మొనరించి కీర్తిగడించిరి.
 రాజకీయవ్యాపారములలో జోక్యము కలిగించుకొని
 పుణ్యములకు ప్రోత్సాహకరముగ నుండునట్లు రాజధర్మ
 సంహారము లొనర్చి ప్రఖ్యాతివహించిరి. నీతామహా
 దేవి శ్రీరామచంద్రులతో రాజకీయసంబంధమై చేసిన
 సంవాదము రామానుజము నందు సుప్రసిద్ధమై యు
 న్నది. ద్రాపది పాండవులకు రాజకీయములైన యువ
 దేశముల నేకములు గానించినట్లు భారతమునకు స్పష్ట
 మగుచున్నది. చరిత్రకాల మనకును నిజీవలికాలమం
 దటి రాజకీయ వివాదసంబంధములకు శ్రీలలితములు
 తులననర్హులై రత్నముం యున్న గ్రంథముల నువ

వెల్లకను బోధ మగు మనే యున్నవి. గణనిక్రమభాతి
 ధర్మమునుంచి పల్కిన ధీకోక్తు లెన్ని మౌనము లం
 దు ధీకోవాత్మరణము లుదయింపజేయవు. ఇట్టి యు
 దాహరణము లనేకములు గలవు. అదుగంబునున్న ధ
 ర్మముల నుద్ధరించుట కబలతే కాగణనూగురాం ద్రాగు
 చువచ్చిరి. కృష్ణులుగనున రేణుక, శ్రీతామయమున
 నీత, ద్వాపరమున బాంచాలి, ధర్మసంస్థాపనమునకు
 గారణభూతురాండ్రుల ఆపత్కాలము తటస్థించినప్పు
 డు భారతనారీమణులు రాజకీయవ్యాపారములలో
 న్యాయధర్మవిరుద్ధముగాని జోక్యమును గలిగించుకొనుట
 క్రొత్తగాడను సంకతి మీ కెల్లఱకు బై యుదాహరణ
 ములవలన విశేష మగుచునే యున్నది. పూర్వకాలము
 నందులనే పాంచాలి సప్తాపహరణ ఘోరాదికము
 తటస్థించి మానవీ నణీమానభంగము మ్రొగునాపత్కా
 ల మిప్పుడును సంభవించినదని చెప్పుకొనవలసి వచ్చి
 నందులకుఁ జాలఁ బరితాపమగుచున్నది ఏమిలోపము
 వలన నైన నేమి మన దేశములో శ్రీలలితవిపత్తులు
 తటస్థములగుచున్నవి. నేడక్కడనైనను రేపిక్కడఁ
 గావచ్చును. కావున నిది శ్రీలలిత కాపత్కాలము. ఆ
 హేతువుచే మనముగూడ నేడు రాజకీయ వ్యవహార
 ములలో జోక్యము గల్గించు కొనవలసిన యవసరము
 గల్గినది. సంఘరథము గమ్యస్థానముచే రుటుకు శ్రీపు
 రువ నామకచక్రము లత్యవసరములు ఈ చక్రముల
 లోఁ బురువచక్రములు ముఱు నడచుచుండుటయు
 నాని ననుసరించి శ్రీచక్రములు వెనుక నడచుచుండు
 టయు ధర్మముని బాచీనచరిత్రములు ఘోషించుచున్న
 వి. కావునఁ బురుషు లొనర్చు రీతి మహాచార కావ
 ధర్మవివచన కొద్యమములలో శ్రీలలితను ముదితము
 గు పాలుకొనకుండిన సంఘ మెన్నటికిని బావకాధర్మి
 కొండఁజూడదు. ఆహేతువుచేకలగూడ మనము పురు
 షులు చేయు వేకోద్ధగణ కార్యములలో మనకర్తవ్య
 చనము లేకుండ మన కనుకరణిక కార్యములనియు
 న్నది. ఇట్లు పూర్వము నేముచేసిన లోపములను మన

పెద్దలు మనకు బాధాత్మకమును మహాభంగమును బోధించియున్నారు. పాపాన్నియు మనకు పుష్కలముగా నుకము. కానిని గాపాపాపాపాదు మేని నువము సవాస్త్రప్రజ్ఞలను సంపాదించుకొనగలము. పుణ్యములకు దోహదముగా ముద్రలము. మన తొల్లింటి యాన్ని త్యమును సంపాదించుకొనగలము. పాపాత్మకమే మన గోత్రీల కనాదిభూపణమై యున్నది. దీనివగాలముగా మన పూర్వవారీయను లభించుమహిళాశక్తి విరాజిల్లి. ఈపాపాత్మకమును హిమయవనే అనమాన, సీత, సావిత్రీలవను సాధ్యములు లోకావత ప్రఖ్యాతి కలిగించి కళములకు బేసదెచ్చిరి. ఇట్టి మన స్వభావోన్నత్యమును స్వజీవోన్నత్యమును గాపాడుకొనుటకు మనకు సకలవిధముల బ్రయత్నింపవలయును. ఇట్టి ప్రయత్నములలో బ్రథమగణ్యమైనది జాతీయవిద్యాభివృద్ధిని గుర్తించ ప్రయత్నము.

దుగవృద్ధి వశముననే అప్పటివశముననే కాని భరితలండములో మన విద్యాభ్యాసము ప్రస్తుతము చాల హీనస్థితిలో నున్నది. దుగవృద్ధి మే అందుకేని 'విద్యావిహీనము' అని ప్రాజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు. పనుప్రాచుర్యకన్న హేయమునది మఱియొకటి కడు గదా! పుణ్యము కడ్యకరియందంగా స్త్రీలు విద్యావిహీనమై యుండుట యభివృద్ధిభాగమున కంత యు భంగకరము. అప్పటివశమున నన గలయందుకేని కవినవిద్యాభ్యాసవద్దతి మన సంఘమునకు లేకపోవుటయే యొక యవృద్ధిముగా నెన్నబడదని యున్నది. ప్రస్తుత కాలమునందలి కరుమవిద్యాభ్యాసవద్దతి దాస్యమును బరికొల్పుచున్న దనియు జేకాన్ధాదాయకముగా నున్నదనియు మహాత్మాగాంధీ యున్నను ప్రాజ్ఞులు మరియొక కక్కా గొందుచున్నారు. ఎట్టి విద్యాభ్యాసవద్దతిచే జేకాభిమానశూన్యము గల్గుచున్నామని మనవారు కలందుచున్నారో, అట్టివద్దతియే మనకు గల్గినవో మనసంఘము విఘాతకే నామయాపములు లేక చేదియగును. అట్టి విద్యాభ్యాసవద్దతిలనః గల్గిన

వైగుప్యము మనకు గలగ కుండుటచేసినే మనభక్తి మింకను గొంతెక్కువనో గొప్పవనో నిలచియున్నది. ఇట్లుకడచే బరపద్య లభ్యాస మోగ్యములు కానిని మన్నావనిలింపవలదు. సకలవిద్యలు నేర్వములే. ఇతిర వారస్వత్యములును నేపించి యందలి విద్యలు గ్రహించి విద్యానమును వృద్ధిచేసికొనియకొనవలయును. కాని మనకు ప్రధానమైనది జాతీయవిద్య. మనకు గృహాధికారము, పూర్వపుణ్య సంఘము గలగలముల కనుక జేసి మన బద్ధులు వికసించుకేసి మనకు వ్యాఖ్యానము నందుల బ్రవర్తించుకేసి వైద్యశాస్త్రము, గాంధీయ ద్విత్వమును గాములు ప్రేరేచి మన సంఘమును ఎన్నోగన్న మానవ సంఘములలో ప్రగతిని మన జీవించి మన జాతీయవిద్య. మన గూర్కాన మఖ్యులస్వాగ్రహము ననుభవించి జ్ఞానమును నిలయము నానక కాల వాస్తవిక పేరుపొందినది కానినామాన్యమైనదికాదు. ఇట్టి సంఘ మేగ్గుటదిన వద్దమునై బూర్వము స్త్రీ విద్యలరాజిల్లుచుండెడిది. స్త్రీవిద్యను మనకాస్త్రములు విశేషించుట లేదు. విశేషించి వదకాలములుండి యు వెనప్పటివలకు కలుదపాండితీయంతి లగు సతీ మణులవలనో యుండెడివారు. పూర్వము నుండియు మన జేకమునకు ఎన్నెయు వాసియునే గాక యభివృద్ధి మహిమమును దెచ్చిన చిత్రతాలోమణులకు గాగ్గి, మైత్రేయి, అనగూయ, సీత సావిత్రీ, దమయంతి, పాంచాలి, సరసవాలి, కీలావతి మున్నగు సతీమణుల తల్లివిన వద్దనుండికో యాజాతీయవిద్యా మనవిద్య ముగాం గావలెను. ఇప్పుడి ప్రప్రథమమున సంప్రతు మునకడగ ప్రధానములము. ఇది లేకున్నచో మన మేకాగ్యము లావర్షు కొనుటకును సమర్థులండ్రము గాంబాలము. కార్యావరణ దీక్షవఃబుకొల్పు విద్యా గాగ్గిలేక సభాభవములలో నెన్నివిధాంతములుచేసిన నేని ప్రయోజనము? కానన ముందుగా జాతీయ విద్యాభివృద్ధికి మన ముద్యమింప కునె యున్నది. అందులకై జాతీయ స్త్రీవిద్యలయములు జేకనునం

దంఠిలను వెల ను నట్లొప్పవలయును. ఇట్లుబద్ధ్యా
 భృద్ధి యైనకొలఁదిని రాజకీయధర్మ పరిజ్ఞానమును
 మనలో నృద్ధికాగలదు. కాని పురుషులుచేయు నుద్య
 మములంగని వాని సంధ్యసాయముగా ననుసరించిన
 లాభములేదు. ప్రస్తుతకాలమునందలి పురుష మండలి
 రాజకీయవిషయములలో ముప్పదియెనిమిది వత్సరముల
 నుండి యఖండము కృషిజరుపుచున్నవారు మనస్త్రీ
 మండలి కంటటి యనుభవము లేకు. కావున నిప్పటికి
 మన కర్మములను సిద్ధాంతముల వేర్పరము కొనుచు
 సమస్తవిషయములలోను మనస్థానాభివృద్ధికై కడ గు
 టవనరము.

పురుషులలో శ్రీ గుఱునా తీర్పులన్నిటిని
 మనము గైకొనుట కిది సాధనముగాని
 సాధ్యముగాదు. కావున నేగడ ప్రత్యేక చురీశాసన
 లనుసరింపవలెనని. అయినను అందఱకుసామాన్యమైనవి
 కొన్నిగలవు.

సామాన్యములతో ముఖ్యమైనది జాతీయవస్త్ర
 ధారణము. పురుషులవలెనే మనముగూడ బద్ధకంఠణల
 మైఖిల్లు ధరించుకొనుటకై తీర్పునర్పు కొనుటయే గా
 కతిత్కార్య నిర్వహణదీక్ష వహింపవలసి యున్నది.
 ఈసందర్భములో స్త్రీలు కొంత వెనుకంబ జేయు
 యుండుటచేతనే పురుషులు ఈదీక్షను సరిగా సాగిం
 చుకొనఁజాలకున్నారు. ఖడ్గరు మోటుగా నుండునని
 యు శరీషకునుమకొనిల్యాముగల మనవారు దానిని
 సరింపఁజాలఘనియు సాధారణముగా సాకులుచెప్పి
 ఖడ్గరుగట్టుకుండఁదప్పించుకొనుటకలదు. సోదరీకులు
 లారా! మనము నీతకంటెను గోమలదేహములు కల
 వారముకాము. ఆమహాసాధ్య మహారాజ పుత్రి—
 అమూర్ఖులపక్ష్య—అంకాపురుషులలో హంసకూలికల
 మనలివ ప్రసవకొనుట, ఇట్టి తన్వంగియావకరముంబట్టి
 యధర్మముం చోడచి ధర్మమును స్థాపించుటకై
 కర్మకములగు వారచీరలఁ బదువారెండు కట్టినది.
 ముఖ్యము మృద్వంగియు, మహారాజపుత్రియు. నగు

ద్రౌతని నైంద్రగిగానుండి మోటుఖడ్గుధరించి కొంత
 కాలము కాలమాసము గానించిన సంతతి మీకెల్ల
 రకు విశదమే. ఇట్టి వేళల గ్రాకలెల్లకు నవపరమునుపెట్టి
 మోటుకుడ్డలఁగట్టుటకు వెతువేయనప్పుడు మన మంత
 కంటెను సుకుమారలమా? మనమిప్పుడు ధరించు ఖడ్గకు
 తస్త్రము లానాఁడు నీతామహాదేవి ధరించిన వార
 చీరలంతటి మోటుకనము గలవిగావుఁకుడి! ఖడ్గరు
 ధరించుటయందలి విశేషమును దెలిసికొని దానిధరిం
 తుమేని మన కేవిధము కష్టనష్టములు నుండఁజాలవు.
 ఖడ్గరు ఆందమునకు లోపము దెచ్చుననియు మనమును
 కొనవలసివదిగాదు. శకుంతలను హృచ్చి కాలిదాసుచేసిన
 మూక్రిందిన్లువము నాచెప్పు దానినిస్థిగఘము చున్నది.
 శో॥ సగనీడమరువిద్ధం శైవలేనాపిరమ్యం మలివమపి
 సాచూంకొ లక్ష్యులక్ష్యంకనోతి। ఇయనుధిక మనోజ్ఞా
 వల్కలేనాపితన్వీ కిమివసామధురాణాం మండనంనా
 కృతీనాం॥

ఇవన్నియు నిటుండ జాతీయ వస్త్రధారణము
 వలన మనదేశమున కమితలాభము గల్గునని. యార్థి
 కాస్త్రునే గుం డ్లుషిందుచున్నారు. విదేశవస్త్రధార
 ణముచే నేఁపేట ననేక క్లోయాప్యములు మన
 దేశమునుండి పోవుచున్నవి. మనము ఖడ్గరునే కట్టాదు
 మేని యీద్రవ్యవంతము మనదేశమునందే నిలచి
 యుండిదేశ గారిద్రవ్యమునుగొంతకొలఁగించియుండునుగ
 దా! ఖడ్గరులన్న వస్త్రములులేక యిట్లాగుమనదేశప్రజలక
 న్నవస్త్రములు గలిగింపఁజాలియున్నది. స్వదేశవస్త్ర
 ధారణము స్వరాజ్యసా వ్రీకీయాకీలకమనిగాంధీమహా
 త్ముఁడుచెప్పిన దానిసారమిదియే. ఇట్టిస్థితిలో మనము
 దానిసక్యము వహించుట యచుచికిము. పురుషుల
 కంటె దీక్ష సమయము మనకు హెచ్చుగానుండును.
 అట్టి సమయములు మనము నూలు స్వముగానుండును
 టకు వినియోగింపవలయును. మన కౌల్యము నందఱ
 గూడ వెక్కడఁ జూచినను మూలకాలత్ర ధర్మములు
 విసఁదనుమండెడివి ఇప్పుడు వేదానువములతోటి

పాటుగను క్రాంత్యుతములతోటి పాటుగను అప
యంకరించినవి. అవి సమస్తరింపబడవలెను. అప్పుడు
గాని మనదేశమున్నది గ నక జాలదు. ప్రతి గృ
హీణియు రాలము పెట్టి నూలువడవటకుఁ బ్రాసం
భింపవలయును. భిక్షు కట్టవలయును. ఇది మన
యాభివృద్ధి మూలకము.

దేశమునందున్న యనాధులకు దేశబోధలు
గల్గించు మార్గములలో గాటము మొదటిమాస్తామై యు
న్నది. కావున వారి కేవిధముగఁ బ్రోత్సాహముఁ గల్గి
వలెనన. వరియును బాణియుఁ ద్య కెన్ని బాలికా
సోతకాలలలో వారి సహాయములఁగా వోరించిన
నుభయతాక మగును.

మనలో నిమ్నజాతులు చాలమీఁదికిఁ గలిగి
విద్వి గాన్వరి. పూర్వకాలమునందు వీరికిఁ గి యంత
హీనముగా లేదని మనఁ ద్రోములు చెప్పుచున్నవి
వారికిఁ బ్రునివాటి వీరిబాహుని ప్థిగను లాలోదిం
చుకొనినను కంకరునివాటి హీనజాతుల క్థిగను
లాలోదించుకొనినను మన కీసందర్భములో యధాగ్రహ
బోధపడఁగలదు. పూర్వ మినిమ్నజాతులవారు కల
యం దారిలేక యుండెడివారు. ప్రస్తుతము మనదేశో
ద్ధరణమున కెక్కడి మూలాధారమని మనము తలం
చుచున్నామో అట్టిరాటము వీరిచేతులలో విశేష
విభ్యాతినందుచుండెడిది. పూర్వము మలమలమునాక
విధమును నూలుండెడిది. అది యీనిమ్నజాతులు వడ
కెడిదే. అది బట్టలకుఁ బాల్కెత్తముగ నుండెడిది.
దానితో నేవినబట్టలను నూలువర్ణములనాచును అస్పృ
శ్యములుగా నెంచక నిక్కడకముగా గట్టుకొని నిమ్నజా
తుల కాపనిలో వమితమును ప్రోత్సాహమిచ్చెడివారు.
ఇప్పుడందఱయందఱవలెనే వారియందు నాకళలు |
వలించినవి. ఈజాతులస్థితి యంతకుఁ బూర్వ మింత
హీనముగా లేదని పాశ్చాత్యులుకూడ వ్రాసియు
న్నారు.

మనవారు వీరినెప్పుడును కేడడదియనుండ

లేదు. సాంఘిక వ్యవహారములయందును సామ్యవహార
ముల యందును వీరికి గూడఁ బట్టుకొనియు ఎప్పు
చున్నాడు. గ్రామోత్సాహములలో "దల్యా" "బెట్టి"
యను నుద్యోగములు వీరియందే గలవు. పూర్వము
'తల్యా' సామాన్యము కాదు. ఇప్పుడు సోలీసుల
యొద్దరిం లింపుచున్నామో యట్టివారు యింపు
తలాయలని నిలువఁబడుచుండెడివారు. కానవఁ బూ
ర్వ మినిమ్నజాతుల వారెల్లయు దేదముఁ బెక్కుముగ
నుండెడివారు. మివింయములో భక్తిమాన్యబోధకు
లను రామానుజులు గుర్తునారు వీరి భక్తిమాన్యము
కేర్పి యానందమును కలఁపవారు వ్రో|| "నా
ప్రకృష్టమును ప్థిమములగు గూఁ యింపుంధ లే
గూఁబ్రహ్మణ పిఠికాం " మమసోతాజా త్సాక్షి
వైవాహికతప్పక క్షిణోన్యక సహపి మహాస్థివే
చ్చందానోస్తుసాన్యోస్తుయోన్యోమారునీమోమమ్||"
అని వీనికూర్చి వ్రాసినది గుండెరి సంస్త కీర
రానులయందును సాక్షిభూతముగానున్న యాత్మయేది
గలదో యదియే నేనును నిశ్చయజ్ఞానముగల విజ్ఞానము,
ఛందాలుండెను సరియే, బ్రాహ్మణుండెను సరియే
యాతని నేను గురువుగా భావించుకొందును. అని
దీనితాత్పర్యము. భేదభావమును బోడది యిట్టివి
విర్యులజ్ఞానము గల్గించునది యాత్మజ్ఞానము శ్రీ గాంధీ
మహాత్ముడొక్కడైన సంపన్నుడు - ఆత్మజ్ఞానముచే
స్వార్థసిద్ధిని బొందఁ ప్రయత్నించుచున్న జ్ఞానపత్తి
ముఁడు. కాంత్యాశ్రమనినాసి. అహింసాతత్వ ప్రచా
రకుఁడు. ఇట్టి యాత్మజ్ఞాని యస్పృశ్యతా నివారణ
మును బోధించు టాశ్చర్యముగాదు. కంకరుఁడు
చెప్పినదియు నిదియే. భేదభావమాపికులుగాని యా
త్మజ్ఞాను లెల్లయు నిట్లే చెప్పుదురు. ఈసందర్భము
లో మనీషాపంచక మేమి చెప్పుచున్నదో కనుఁగు.
వ్రో|| "కం గంగాంబుని దిందిలేంబరణో ఛందాల
వాణిపముః పూరకాంకర మస్తీకాంచక ఘటి
మృక్కుంధమో ర్యాంబరే, ప్రకృష్టముని నిర్మం||"

సహజానం దావబో హంబుధా : ప్రోయం శ్వపవో
 యమిశ్యం మహాకా కోయంబి భేదభ్రమణి " వినిర్మ
 లమైవ గంగాజలముల యందును గలుషితములై
 యుండు ఛండాలవాటిజలములందును ప్రతిబింబించు
 సూర్యబింబము నంగు భేదము లేనట్లే, బంగారు
 కుండలోను మట్టికుండలోను గల యాకాశమునకంత
 రము లేనట్లేని స్తరంగమై యుండు నాత్మజ్ఞానముందు
 — వీరడు విప్రఁడు వీరడు ఛండాలఁడు నను భేద
 ములేదు. ఆది దీని భావము. ఇట్టివినిగ్గులజ్ఞానము
 ను లోకము నకు వెదజల్లి భేదమును తీసివేయుటకుఁ
 బ్రయత్నింపటకంటె నుత్తమకార్యము మరొకటుండఁ
 గలదా? అస్పృశ్యతను దొలఁగించుట కాంతధర్మము
 లలో నొకటి. స్పృశ్యాస్పృశ్యులయందలి భేదము
 లు దొలఁగించుటకు రెండు మార్గములు గలవు. —
 అస్పృశ్యులను స్పృశ్యులను గాఁచినను, స్పృశ్యుల
 నస్పృశ్యులఁ గాఁచినను ఈ భేదము దొలఁగును.

అంగు మొదటిది శ్లాఘనీయము, రెండవది హానికర
 ము, మొదటివానిని జేసుకోము రెండవవానిని
 జేయకుండుముగాక! మహాత్ముని తత్కమితయే, దీనిని
 గ్రహించుట కాగ్నాత్మి కజ్ఞాన మవసరము. గావ్యన
 గేవలైహికాభిప్రదినే చామకొనిక యంతమను నా
 ముష్మికము గలదనియు దానిని బొదుట కీర్తయిహికము
 సాగముగా నుండవలెననియు గ్రహించుకొని సర్వస
 మ్మనులు దేశలాభకరములు నగు నైవిషయముల బా
 నుగాఁ జర్చించి తగిన తీర్పులకు వచ్చుటకుఁ దగిన యే
 ర్పాటులను గాఁచుటకు నస్తాత్మగల విశిష్టమణిని స
 భాధ్యక్షులుగా నేర్పాటు చేసికొని కార్యనిర్వహణము
 గాఁచుకొని కృతకృత్యత నందుముగాక! నేను మా
 యాహ్వానంఘపక్షమున మగల వికాకంఠకును హృ
 దయపూర్వక స్వాగతమిచ్చుచున్నాను. ఈశ్వరుఁడు
 మనలఁ గటాక్షింపగాక! జయప్రదంబుగా జరుగఁ
 గాక!
 (ఆంధ్రపత్రిక)

వైశాఖ పురీ వార్ధి ఘోషణము

[పి. అప్పలనరసింహము గారు]

సీ॥ ధీరగంభీరకుంభీరమీనగ్రాహ
 చారుజలాంతర్గమోరణములు
 రంగదుస్తుంకత రంగధంబోమ్మూక
 కీతలమాకుత సోభరుచులు
 ఘనసారఘనసార ఘననగ్రోత్తుంగ
 లాలితసికతావి కాలతిరులు
 కుండచండనహిమ బృందధావశ్యో
 భానవీనోద్రగ ఘేనశకులు
 తే॥ గీ॥ గలిగి నిరశంబు సాహిత్య గానమఖర
 కాశ్రు గాల కిద్ది వోటని చాటుపోల్కి
 కేష సాహిత్యజనచిత్త తోషణంబు
 కొమరు వైశాఖపురవార్ధి ఘోషణంబు
 సీ॥ మేలగు మీలు తాచేలులు ముత్యుల్
 రశనంబు లొకట జెలంగుమండ
 నురువొంగు కెరటముల్ గురుతుగ వికాగు
 తరి దోచు ధ్వను లొక్క తరి దనగ్గు
 సాంపుమంచు కఘరంపు కుప్పలపోల్కి
 సైకకంఠు లొక్క చక్కెరెలుగ

వెల్లగమ్మదయముల్ పెల్లు రంజిల్లగ
 జెల్లు నల్లని గాలులుల్లస్లిల్ల
 తే॥ గీ॥ త్రోవ జనువారి జైనను బ్రోవుజేసి
 బాసలను మించి తగ నుపకాగ్నస మిచ్చు
 భానుగాలాపలస మపవ్యాసకుబలె
 కొమరు వైశాఖ పురవార్ధి ఘోషణంబు
 సీ॥ ఏనంక జాచిన నావంకనాంగేయ
 కాంతిలు గాలిషిక్కా చెలువు
 ఏజాడ తిలకింప నాజాడ మోరల్ల
 వైకిళ్ల బగ్గీల సౌవ్యవంబు
 ఏకేవ బరికింప నాకేవనాంధరి
 ద్యాయుల ననుప్రసం గాతికయను
 తే॥ త్రోవ గలకింప నాత్రోవ బహువిధో
 దాత గ్రంథభాం దారచయము
 తే॥ గీ॥ అన్ని సాబరలు కిప్పట్ను మాకరంబు
 వన్నెకుకొ మిారె మిన్నే పాంపురమున
 హౌచ్చరిక యంచు మింగి శక్తి రిచ్చువగిది
 కొమరు వైశాఖపురవార్ధి ఘోషణంబు

మఠిచిపోవుచున్న జాతీయసమావేశములు

పండిత శ్రీపాద నుబ్రహ్మగ్యశాస్త్రిగారు ప్రబుద్ధాంధ్రా సంపాదకులు

శిథిలమైపోయిన కాలికి పునర్వికాసము గూర్చుకొని నపుడు ముందు చేతువలసిన పని సంస్కరణమా సమర్థ రణమా? యివని రెండును అవసరము లనియే తోచుచున్నది. దేశమునకు తటస్థించిన దౌర్భాగ్యవశి పరిపూర్ణమైనపుడు ప్రజలు ఎన్నటికి సంస్కరణాపేక్షలే నిమంచి యాచారములను మఠిచిపోవచ్చును. సమర్థ రమే వానికి ముఖ్య మయినది. కొన్ని యాచారము లకు మఠిచిపోవుటయే గాక యీ కాలమున కవి పనికి రాకపోవచ్చును. వారివిషయమున సముద్ధోణమును, సంస్కరణమునుగూడ అవసర మగుచున్నది. ఆవకణ మునం దున్న యాచారములే కొన్ని యీ కాలమునకు తగియుండుననిపోవచ్చును. వానిని సంస్కరింపవలెను.

ఆంధ్రజాతి నిన్ను నేటిది గాదు కొన్ని సమయములయందు దిది తన ప్రతిభకు భారతదేశమునం దుండు తటస్థ విఖ్యాతపఠిచింది గాని సామాన్యమైనది గూడ గాదు. అయితే యిప్పటి యీ శైలిమునకు కారణము జాతీయధర్మములును జాతీయాచారములును సంక్షుచితము లగుటమా? లేకన్న వానికి కాలవశమున తటస్థించిన వికృతియా?

ధర్మములును, అచారములును మంచివి గావని పూర్వపు సంఘులకాశలమీచిన వాయాంధ్రసోదరులెవ్వరును రాళ్లు విసక రని తలచెదను. ఆంధ్రజాతి ఒక కాలమున మహోన్నతి కందుటకు ఏవి కారణములో అవి చెడ్డవి అగుట యెట్లు? అయితే జాతికి నేటి నికృష్టస్థితి యెల కలిగిన దనిన వాని యెవల దేశములకు పొడమిన బౌద్ధాసీన్యమే కారణ మని చెప్పెదను.

దేశమున అనేకాచారములు నిలుపుము లైపోయినవి. అనేకములు నిలుపుచూచుములై యున్నవి. మన చేతుతోడనే కొన్నిటిని జారవిడుచుచున్నాము. ఏదోయొక విధమున జాతియొక్క పునర్వికాసమును

సాధించుటకు ఆంధ్రులు పూనుకొనినపుడు కొన్ని మంచి యాచారములు వికృష్టములై పోవుచుండుట అక్కర్యకరముగా నున్నది.

ఈసందర్భమున గండు చిన్ని జాతీయసమావేశములనుగుఠించి చెప్పినాడు: సంఘము కంఠు వివాసి కొని గడచిపోవుచున్న దనుటకు ఈసమావేశములయెడల పొడమిన బౌద్ధాసీన్యము ప్రోత్సహించియున్నది.

వైకాఖపూజ

వైకాఖమాసము వసంతయునుపుముక్క ఉత్తరభాగము. మాధవుని వైభవమునకు ముఖ్యదిచ్చాము లగు రక రకముల మాతఫలములు వైకాఖమున ముచ్చురముగా నుండును. చందనచక్రకు విసంతియునుపు చాల మంది సమయము. వీరవల వినియోగముగూడ అవసరమైన సమయము. అట్టి యీవైకాఖమాసమున ఎన్నియో వందల యేండ్లనుండి నిన్ను మొన్నటివఱకును ఇప్పుడు మనము మఠిచిపోయిన వైకాఖపూజ దేశము లెల్ల యను జేయుచుండెడివారు. ప్రతియూరునంగే గాక ప్రతిగ్రామాగ్రామి యింటియందును ప్రతిక్షుద్రుని యింటియందును, ప్రతివైశ్యునియింటియందును, సరస మెఠింగిన ప్రతిసూద్రుని యింటియందును ఇది జరుగుచుండెడిది. ఇందులకై పొరుగుూరి పెద్దవినుష్యులను గూడ పిలుచుకొనినచ్చెడివారు. వాబాల్యమున అంగ గా పదిపదువైకుసంవిశ్వములకు పూర్వము నేను అనేకగ్రామములలో ఈవైకాఖపూజమాచియున్నాను. దీనికి కుగ్రామము పట్టణము అకు శేవము లేదు. ఇందులకు ముఖ్యము లైన దీవనలు ఊరూరను, దొరకు ము. మామిడిపండ్లు ఇంటింటికిని తెచ్చి యమ్ముదురు వందిగంధపుచెక్కలేని యిల్లు ద్వితలలో నుండనే యుండెడు. ఎక్కడి కక్కడనే తకులసూకులతోటలు కమిసమునందే యుండి తోటతొడలు సకస్మైత నె

జ్వలనుగను. దుర్నిరీక్ష్యప్రభతోడను ఉచ్ఛ్ఛితినే వెలింగను. ఈభానుశీ-చారిత్రాక్షాణ చతుశులతో కరింతుమేని గ్రహాను ల్లు కాలగతి కనుసరించి మారుతో యాళ్లె యాభానుడును క్రమముగా పశ్చిమ భాగమునకు జాహాంభించెను. ఈభానును క్రమముగా పరిష్యా అస్సీరియా వాటి యింకను పశ్చిమమువకే పోగను. ఈ పునశ్శు రీభాను రిమి క్రమములను వైశ్యి యబ్బగపాటుతో చూచిరి. గ్రీసు దేశస్థులును యాభానుని గనుంగొనిరి. మాధ్యాహ్నిక భానుని తీర్ణతతో వెలుండు యాజ్ఞానభానుని గోనుక దేశము(Rome)వారు కనుంగొనిరి. అంతి యామూగ్య ప్రభవేజ్యోగీప్రాస్స, స్పెయిన్ దేశములు మేల్కొన గల్గెను. కడ కీవిభూతిరూపకంపనార్యంతుని ధగ ధగప్రభలచే యాంక్షాను దేశము. కన్నులు మిరియిండు గొల్పబడెను. అంతటితో భానుడాకవా! ఓ! ఇకను పశ్చిమమునకే(West ward ho!) అమెరికావైసనా ప్రకిరణుడు తన కింజాలమును ప్రసరింపజేసి లక్ష్మీ కలాసిముగా నొనర్చెను. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములకు తూర్పుదిశనున్న న్యూయార్కునగరము వరకును వచ్చి యన్నట దినకరుడు నిలచెనా? లేదు యింకను పడమటికే! కడకు అమెరికాకు పడమటి సముద్రతీరమువరకును పోయెను. నాగరకతామూర్తాంతుడు హిందూదేశమున నుదయించి దేశమును పట్ట పగలువలె దీప్తివంతముగ నొనర్చివాడు. అమెరికా దేశము వెవ్వరును గురింగియండలేదు. ఇప్పుడమెరికాలో పగటివలె నాగరకత వెల్లివిరుముచుండ హిందూ దేశమును దాక్షిణ్యము హైవ్యస్థితి యను నిది దాంధకారవికీ ప్రవేశించెను. చూచినచో ఇప్పుడా నాగరకతాదినమణి అల్లచే, కాంత మహాసముద్రమును తాటుచున్నది. జపాను దేశము యానూర్యకీర్యప్రసారముచే తెలివి గాంచి ప్రపంచవజాతులలో జపానీయులు ప్రాముఖ్యము కొందిరి. పృథ్విపతివర్తనపరిణామమును ప్రకృతికాసనములను మనము నమ్ముచు కేని

కల్పాన విభూతిభానుడు తిరిగి చక్రధములు వలె హిందూదేశమున దిరిగి వెనుకటికింటి రెట్టింపుకాంతి తో ప్రకాశింప వలసి యుండును. హిందూ దేశము వెనుకటి చక్రమమును పరికింతుమేని హిందూదేశము లోని నాగరకతావైమనూనంగర వ్యాప్తవిధిలు సుం ప్క మెల్ల నను నిరింపజెలమే. ఆహా! దివ్యవిజ్ఞాన జ్యోతిహిందూ దేశమును గేవాము వెల్లు వ్యాపించి యున్నది. ఈవిజ్ఞానజ్యోతి వాదియే యను నీవిజ్ఞాన జ్యోతిని బహ్మోము గావించి యిద్దరిము వాచ్యాదనములు హిందువుల మన మనము తీసివైచితిమి. మన దేశముయొక్క కిటికీలను చ్యానులను యూనికొని యుంటిమి. ఇతరుల దేశముల వారి కిజ్ఞానముదిస్త రించకుండు నుంకువట్లు కేను స్వార్థకర్మవైదరే మన కల్పానాంధకారమును గొనినది జది. తేర్చునీ మావనలయెడ భేదబుద్ధిలేకు. విశ్వగ్రము దేశమున ప్రవేశించుటకు భౌతికము లగు నుపరికము లుండికలెత్త మాకమున గాదు. మనలో నింకను అర్హైభావము నియాధము కాలేదు. 'తత్వ మసి' భావము మనలో నింకను తల్లింపలేదు. మనలో భిన్నత్వ మేగ్గుడినది అందుచే దుర్బలుల మైతిమి. పురాణక హౌంపంజాతీ యనాచుకులు శను సంకతివారికి స్వార్థపరిణో కూడిన స్వార్థకర్మములనే ప్రసాదించి గాని, విస్వార్థకతాదిగుణమును గరుప రైరి. అందుముఖ్యముగ తమడి నులగు బిడ్డలగుఅంశ్యవర్ణముల వారియెడమిగుల నుపే షాభావమును చూచిరి. పోనీ! అదట్లుండనిండు అట్ల యుగము సంఘపరిస్థితులు కాలము కనుసరించి కూరుచు న్నవి. నుఖముగ నిద్రచెందినవారు మనల యుల్లాసము తోడనే మేల్కొనునట్లు హిందూదేశము (హిందూ మతము) చాలకాలము ఇద చెందియు తమ నిద్రబద్ధ కమును చెవరగొట్టికని విశ్వమూర్ఖిలో కాలక్రమమున కాలగతి కనుసరించి వ్యక్తిస్తపరిణామము నొందిన పరిస్థితుల కనుగణముగనే హిందూమతము హిందూదేశము కూడ తమ సహితనవిశిండ్లైజమును పడ వాడి వికాల వృదయమును పొందగల్గుచున్నది.

భావ్యభిస్పిది మాన్యనూత్రము ననుసరించి గుణ రూపములలో భేదము నెన్నరాదు. మన ఆత్మకును హృదయమునకును చిక్యత యేన్నడ వలసి యున్నది. హౌందవవర్ణవ్యవస్థ హౌందవజాతీయ పురోభిస్పిదియే సనాతనాచ్యులచే కాంక్షింపఁబడి వివిధవృత్తులరూపక మగు చక్కని జాతీయకర్మనిభాగము లేర్పడెను. అందువలన ఆత్మకును హృదయమునకు సమీచీవత్కలిగి మైత్రి సిద్ధించినది. కాని కాలవైపరీత్యముచేత వర్ణవ్యవస్థ హృదయము మరుగుపడి రూపభేదములకై జనుల లో పట్టుదలలు హెచ్చి కొంతకాలము జాతీయపురోభిస్పిది స్తంభించినది. మరుకుగ జాతీయవర్ణవ్యవస్థలు వసానము నందుటకు మారుగా విలువము కానా గంభించెను. వ్యవస్థాహృదయము యేలనో వింత పరిణామము నొందుటచే భిన్నఛాయలుగా మారిపోయెను. జనుల వృత్తులు తారుమారైనవి. ఒకరికి నియతము లైన వృత్తులు పరులచే స్వీకరింపఁబడెను. అట్లయ్యును పూర్వపు యన్యోన్య వైరుధ్య వర్ణభావములు ముగ్ధిగములై నిలచినందున ప్రజాహృదయములు భిన్న భిన్నములుగానున్నవి. ఇట్టికేరీరచర్మవర్ణసంబంధములగు దురహంకారములతోడను కులభేదముల పట్టుదలలతోడ మన మున్నంతకాలము పరమాత్మ ఈశ్వరములగుపేరులు రూపములు మితులు మొదలగు బాహ్యోదంబరముల కోలాహలములో విస్మృతిరూపకముగమరుగుపడిపోవును. శ్రుతిస్మృతులు పూర్వార్చారములపట్ల యెట్టియభిప్రాయములవెలిబుచ్చినను విస్మృతచెప్పినది వేద మన్నట్లు ఆత్మ కనుగొను యత్నములు మనలో నిప్పచ్చము.

“వ్యాకరణము భాషకు సమాధి(గోరీ)వంటిది” అని యొక రసిక. అవును, అందుచే వ్యాకరణము నుద్ధరింప యత్నింపుము. అది మార్పుచెందకొందునట్లుంచుము. అందుమూలమున భాష వసించును. అదేచంద కాసనములతీరు! చందసనాతనాచారములఁగ్గి! ఇవి యు వీనికి తోడు యితరకర్మకాండమంతయు జాతిని

పీచి కప్పిచేయమన్నవి ఒకాకొక వితివరకే ఆశాసనములు అనూత్రములును మన కుపకారకములు. ఎట్లవ భావ్యపువిత్తమును భద్రముగ కాపాడుటకే వైయూక అనూచ్యానము (ఉక) కొంతకాలమైన తర్వాత తొలగింపఁబడకపోయినవో ఆయాచ్యాదవమే వరివిత్రము మొలకెత్తనీకుండ బంధిఖానా యా గదా! ఓ జనులారా! ఈ కాసనములు, ఈస్మృతులు మీయూపయోగమునకే మీరాకాసనములకు స్మృతులకే స్పృజింపఁబడియుండకేదు. నిరంతరమును శ్రుతులు పల్కుహితములనే ప్రజలకు బోధించి ధన్యులవు కమ్ము. ఈ స్మృతులలోని ధర్మములను ప్రస్తుతదేశకాలపరిస్థితులను బట్టి మీకు కలుగు యవసరములను బట్టి యుపయోగించుకొనుడు! హిందూదేశపునదులు తాము పాటు స్థలములను (Beds) వీడుచున్నవి. మంచుపంక్తులు (Snow lines) మారుచున్నవి. అడవులు కొట్టివేయబడి నానిస్థానే నేత్రప్రవృ మొనరించు సప్తము లలరికరించుచున్నవి. దేశప్రకృతియు మారుచున్నది. ప్రభుత్వములు మారినవి. భాషలు తారుమారైనవి. దేశస్థుల కరీరఛాయలు మారుచున్నవి. అట్లయ్యును నీవికము యీనశ్వరప్రపంచమున ఏనాటివో యగు యాచారములను, నూత్రములను నిలుపఁజూచెద వేమోయి! అయ్యో! ముందుకు పోవువాడు ఎల్లప్పుడును వెనుకవైవే చూచుచుండవలసిన దుస్థితి కల్గె నేని యెంత విషాదజనకము!! అట్టివాడు అడుగడ్డునకు తూలి పడిపోవలసినవాడే యగుచున్నాడు.

తేవికపరిణామము రెండునూత్రములపై నాధారపడియున్నది! సంక్రమాగతము (2) నూతనపరిస్థితుల కలవాటుపడు నేర్పు. సంక్రమాగతనూత్రము, మనుష్యేతరజీవకోటికి ఎక్కువగ వర్తించును. జంతు, వృక్షాదిజీవకోటికిని మానవులకును గల భేదమే మన మానవుడు ఎట్టిపరిస్థితులకైన అలవాటుటడు. నేర్పులవాడగుటయు విద్యుగలవా డగుటయే. ఓనాయకుండు హిందూసోదరులారా! మార్పునకు కంటిగించువారును

యొట్టి పరిస్థితుల కైనను యలవాటుపడు నేర్పును గల వారును వింతక్రమాగతము లగు విషయములందును, పూర్వార్థముల సంబంధమునను వితంపచాంధసపు పట్టుదలతోనుండి మానవునికి గల యర్హస్థానమునుండి పతితులు కాకండు

మీరు ఋషుల సాంప్రదాయములు గల జన్మ లను కలవారుగా నున్నారు. కాని మీరు వారు నివసించిన యుగమున జీవించుచునుండుటలేదు. ఏమనెదవు! ఆవిధమున జీవించుచుంటివా? అవును! ఇంజనులు, రైలుబండ్లు, టోగోయోడలు, టెలిగ్రాము మొదలైనవి నీయక్కరలను తీర్చుట నీయంద నున్నవి. ఇట్టి వాని నుపయోగించుకొనకుండ యిటుపకచ్చడముల భరించిన వారివలె నీజీవితమునుగడపెడవా? నీజీవనసం

రంభము 20వ శతాబ్దపు ప్రకృతికాస్త్ర కేతలపై సాగించబడవలసియుండును. అందుచే నీవు 20వ శతాబ్దపు వాగరకతాపరిస్థితుల కనువుగ జీవనవిధానమును సంస్కరించుకొనవలసినవావని యెరుగుము. ఈక్రాంత వాగరకతాప్రతిభయొక్క యాంతరంగమును తెలిసికొని నూతనపరిస్థితుల కనుగుణముగ నుండవలసినవాడవు. అందుల కిట్టపడక, పూర్వార్థము కావని నందునా, పితృలోకమునకే పోయి నీపూర్వులతో స్థిర నివాస మేర్పరచుకొనుము. ఆలస్య మేల! నాకు కలువిండు. నాకడసాది వినుడు. విద్యయొక్క పరమావధి మన రత్నగర్భ యగు భరతమాత కైశ్వర్యమును చేూర్చుటకు గాను మీరు మీ, వ్యవసాయ, ఖనిజ, వాణిజ్యవాణ్యముసంబంధను నృధిసాందింపఁబ్రయత్నింపును.

ప రి గా మ సూ త్ర ము.

[జి. వి. రాఘవరావుగారు బి. ఏ.]

ఖగోళవిచిత్రములు.

ఉషాకాలమున వివిధవిచిత్రబద్ధ రమణీయముగు ప్రాగ్భ్రమండు అర్థికోమలము అగు నరుణకిరణవీపులచే చూడ్కులకు శేషము సేయుచు నుండరణాలార్యుడుదయించి నిజతేజవివ్య స్వరూపముల కేత మనల నొక్కట నానందాశ్చర్యనిమగ్నమానసులను చేయుచున్నాడు. అంతలో లోక మంతయు బంగాయేపూత పూసిన విధమున పచ్చనై యతిమనోహరమై విలసిల్లుచున్నది. మరికొన్ని నిమిషములకు ఆ సునర్ణరూపమును విడచి ప్రశాంతమైన రజితద్రావణమున మునిగి వెలువసినట్లు లోకమంతయు తేజోధవళమై మెరయుచున్నది. వీమ్ముట వారని ప్రకాశము తుణుకుణము వృద్ధి నొంది అపరాహ్లాసమయమున నభోమణి దుర్నిరీక్ష్య తేజోకాశియై క్రాలుచున్నాడు. అవల వారని తేజము నిమిషనిమిషము క్షీణింప తుదకు సాక్షింసమయమున

విచిత్రగ్లఱ్ఱోభిత మగు పశ్చిమదెసకు మరల నరుణ రూపుడై యాతడుచునదృష్టిభదమునకుడప్పుచున్నాడు. ఆవేళక వికాలమై నీలమై మనోహరమై యొప్పు నాకాశ మను రత్నకంబళముపై ప్రకృతిదేవత యప్పుడప్పుడై పైకి దీసి పరచి యలంకరించెడి నవరత్నముల చందమున గొప్ప నక్షత్రములు కొన్ని యుదయించి మెఱయదు నూటిగ మన నేత్రములను పొడువ నకు దెంచుచున్నట్లున్న దిగ్యకిరణజాలముచే మన కళ్ళుక మొదవిండుచుండును. ఈనక్షత్రముల నడును తఱుచుగా నుండి ముత్యముల లాగున తఱుకుతఱుకు చుని మెఱయుచు నక్షత్రకోటు లంబరముననుండి మన కింతింతనరాని యాశ్చర్యము కలిగించుచున్నవి. ఒకప్పుడు నూర్యాస్తమానమైన వెనుకను, వేరొకప్పుడు నూర్యోదయపూర్వమునను ఉదయించి, అసంఖ్యాకములై

మొర మొనకూర్చుకొనుటకును చంద్రుడు రాత్రులయందు ఆకాశమున సంచరించుచు మన మానసముల కెంతయేని యాహ్లాద మొసరుచున్నాడు. నక్షత్రములలో కొన్ని యొకప్పు డొకనోటను, మరియొకప్పుడు మరియొక నోటను గానవచ్చుచున్నవి. కొన్ని చలన మెరుగక యెల్లప్పుడు నొక్కనోటనే యుండుచుచున్నవి. ఒక పక్షమైన నిమిషము లొకసముదంక దీక్షతో పరీక్షించిన పక్షమున బిగ్గువ మండుచు నొకటి కెండుల్కలు నేల గాలిపోవుచుండును. ఒకప్పుడు మహాద్వీప వాలకులతో తోకచుక్కలు వయించి వెలుగొందుచు నెల్లగ నాశ్చర్యచేకొనుటల జేయుచున్నవి.

ఇట్లనాదిగ నీవిది ప్రకృతిచర్యల జూపుచు వచ్చుచున్న భూగోళమునుండి మన దృష్టి మరలించి భూగోళము వైపు ద్రిప్పి యుత్తరధ్రువము నుండిదక్షిణధ్రువమునకు (From the North pole to the South pole) సంచారము చేయుదము.

భూగోళవిచిత్రములు

ఉత్తరధ్రువప్రాంతములందు మన దేశమునందు కలె గుమారు పండ్రెండుగంటలు పగలును ఆవల పండ్రెండుగంటలు రాత్రియు నుండును. గుమారు నెలల కాలము నూర్యరశ్మి యున్నది యగుపక్షక యొక్కటే రాత్రికాలముగాను ఆవల గుమారు నెలలు ఎవలెగ యొక్కటే పగలుగాను, వ్యాపించియుండును. అనగా సంవత్సరమున నారు నెలలు వరుసగా నొక్కటే పగలు, ఆరు నెలలు వరుసగా నొక్కటే రాత్రి. వికేషించి నూర్యరశ్మియు లాగ్రాంతి మందు లంబముగా వ్యాపించక యేటవారుగ తగులుచుండుటచేత దివాసమయము నందును తేజోష్ణముల ప్రసరణ మతి స్వల్పముగా నుండును. మిక్కుటవఱగానున్న కీతలబాధచేత నాప్రకృతము లహిమకరంగిణి (Glacier) హిమబీచ (In Foot) హిమశ్రేణి (Ice Berg) ములాదిగా వివిధరూపములు గల్గిన కాశ్యకహిమనివాసములగుండున్నవి. ఇట్లుబహు

కీతోవేతములై హరితసస్యకృత్కూళములైన యీ ప్రదేశములందును, అచ్చటి కనుగుణములగు దోవవేణ భాషాదులతో (Esquimeaux) నెస్కిమోహాతులగు కుబ్జనగులు తెల్లమెలుగులు సీవ్ మొదలగు తిమితిమింగిల జీవులును నివసించి జీవించుచున్నవి.

ఉత్తరసమశీతోష్ణమండలము

అచ్చటనుండి సమశీతోష్ణ మండలమునకు దిగి పరికిలించితి మేని మహోహాకముకు సంయుగమునుచుచు పవన రాజుల సితమును నైన ప్రదేశ మొండు, దిగ్భములగు నదులకును, మనోస్థిమాలగు పచ్చని శైరులకును, మధురఫలయుక్తములైన వృక్షములకును, మేఘాసూప తిన్దుగద్రూపము గల జను లాదిగ గల జీవకోట్లకునివా సమై కేత్రపర్యమ చేయుచున్నవి.

ఉష్ణమండలము

మన మొకను క్రిందికి బోయితి మేని యష్టమండలప్రాంతముల జేరుదుము. ఈమండలము ఋతు భేదకూల్యము. అధికోష్ణ యుక్తము న్నాధిక్యము, జలసమృద్ధి గలది. బాతులయంగును సంఖ్యలందును గూడ సమశీతోష్ణ మండలమునందు కంటెను నధికములైన యర్బువసంఖ్యల గల జీవులకు నివాసస్థానమై యలరారుచున్నది. దక్షిణసమశీతోష్ణమండలము తగ్ర సమశీతోష్ణ మండలము వట్టిదే. దక్షిణప్రదేశము ను త్తరధ్రువదేశమునే బోలియుండును.

పర్వతాదివివరణము

ఇట్లు భూమిపై నొక్కమారు దృష్టి బఱికితి మేని గంభీరస్వరూపములై యొకదానిపైనొకటి యొగ యుచు లేది యొకసము నంటబోవుచున్నవో యున్నట్లున్న పర్వతములు, నీలమేఘములవలె గుండరములై వలకొలది మైళ్లు వ్యాపించి, తరంగము లొండొంటిది దాక లేది విరిగినదురు హోరుమును నిరంతరధ్వజము చేయు మహాసముద్రములు, వందలకొలదిని, కేలకొల

దిని మైక్రోజూరము ప్రవహించి యాతురతిలో నీసము ద్రములం జొచ్చు వదులు, జలసమృద్ధియు నాప్తప్రసరణమును గల్గి వ్యాప్తములైన పసరికబయిల్లు, వాపీకూప తటాకమహా సహావరాదులైన గవ్యజలాశయములు, మహాకాఖాసమేతములైన వృక్షరాజులు అంశవరకు బిశ్చంభింపజాలని తరుగుల్యలతాదులైన యూషధులు, ఇట్టి నేత్రసంజకము లగు పచ్చనిసీమల కణదుగాప్రవర్షింపజాలనిమహాసైక్లొకణ్ణులగు నెడారులు మొదలగు సవిభౌతికప్రసందమున మనకు బాడనూపుమ మనల కానందాశ్చర్యనిచ్చు నూసనులను జేయుచున్నవి.

జీవబౌహుళ్యము

ఇట్టి యుగ్భృత్సృష్టివికాసము నందుచుహానుహీధ రోపరిభాగములయందును, అత్యంతసూక్ష్మములగుపర్వత గుహులయందును, భూమిగర్భమునందును, మహాసముద్రముధ్యమునందును అపారము లగు నెడారులయందును, జలమునందును, నాయువునందును, ఏకకణదేహులు మొదలు (Unicellular Organisms) చుహాద్విపమువరకును వగు మనుష్యేతర జంతుజీవు లద్భుతముల కొలదిని, కుబ్జులగు నెస్కిమోలు ఆటలికులగునీగ్రోలు, వివిధవర్ణరూపాదులు గల మంగోలియా జాతుల వారు మేధాసంపన్నులగు నాగ్యజాతులవారు లోనగు కోట్ల కొలది మనుజులును నివసించుచున్నారు.

సృష్టి పేతువిచారణము

ఈమహాద్భుతసృష్టిలో నిట్లు కొన్నిభాగము లగు పరిశీలించిన వెనుక, వివేకమును, యోచనాసామర్థ్యమును గల యేదీగి కైనను ఇది యంతయు నెట్లున్ను వనుయొక్కయొక యొక సంబంధము గలగకపోదు. సృష్టికర్త యొక్క కేవల విలాసమాత్రముచేత నిపుడున్న శ్లేయాకస్మికముగ నొక్కమా రుద్భవమై యీవిశ్వము నిలచెనా? కొన్ని నియామకముల ననుసరించి యొక కరువు ప్రమాణముగా మార్పులను తెందుచు వచ్చినచ్చి

యిపు డున్న రీతిని నిలచెనా? అని ప్రశ్నము గలుగుచున్నది. క్రైస్తవమతస్థుల యుద్గ్రంథము "బైబిలు" నందు వివరింపబడినట్లు సృష్టికర్త యగు భగవంతుడు నూయ్య దుండవలయు ననుసరికి నూయ్యడును, చంద్రుడనుసరికి చంద్రుడును, నక్షత్రములనుసరికి నక్షత్రములును, భూమి యనుసరికి భూమియు, మనుష్యు లనుసరికి మనుష్యులును, ఈవిశ్వమున బాడనూపి రని నేడు ప్రకృతికాస్త్రజ్ఞులు దలంప జాలకున్నారు. దురూహ్యమైన యుద్భిత్తివకార మెట్లో గలిగినదై యీవిశ్వము సృష్టి యారంభమునుండి నేటివరకు నిప్పుడున్న రీతి నే నిర్మించుచు దని గూడ చెప్పట కవకాశము లేదు. సృష్టిచిత్రముల కనుపచ్చి యనగా కించితి మేని మనకు ప్రతివోటను మార్పు లగుపడుచున్నవి. ఆయాప్రదేశములలో గూంట్లు మొదలగునవి కట్టుకొని బ్రతుకు జంతుజాలమును, అల్లు డ్డిరనివాసములులేక నిత్యము సంచరించు జంతుజాలమును, వాని యుక్ష్మి, వృద్ధి, మనురోగవిశేషములు, పరస్పరపోరాటములు, త్షయమును మన ముచి నము చూచుచునే యున్నాము—అట్టి జంతుజాలమును బ్రోవుచేసి పేర్లిడి వర్గీకరణము చేయుచున్నాము. నానాసాధనసామగ్రి చేత వాని శరీరములు భేదించి చూచి వాని యవయవ జాలమును కణసంహతులను (Tissues) శరీరనాలవుల (Cells)నుపరిశోధించుచున్నాము. సజీవనములై యున్నప్పుడు వాని శరీరధర్మము లెట్లు నిర్వర్తింప బడుచుండెనో ఆనిర్వర్తముల నారయుచున్నాము. యుగముల వెనుక నీభూమిపై జీవించి నశించిపోయిన ప్రాణుల యస్థిసంజరములను సంపాదించు నిమిత్తము ఆటవిక ప్రదేశములను భూమిగర్భమునందును, శిలాసంహతుల క్రిందను ఓపికతో పరిశోధనము సల్పుచున్నాము. అందమునంది విహంగ ముద్భవించుట కనులార చూచుచున్నాము. కాలగతిచే నిరంతరము సృష్టి యందంతటను మార్పులుగలుగుట కాచుచున్నాము. వికృతియొక్క ప్రకృతియొక్క ప్రధమనూత్రమై నట్లగుపడుచున్నది.

వైధర్యనూత్రము

నిన్ను నున్నట్లు నేడు లేదు. నేడున్నట్లు రేపుం డబోదు. నేటి స్థితిగతులు నిన్నటి స్థితిగతులకు ఫలిత ములు. రేపటి పరిస్థితులు నేటి స్థితిగతులకు ఫలిత ములు కాగలవు. వర్తమానము గతమునకు పుత్రసంబం ధము భవిష్యత్తునకు పితృసంబంధమును గలిగినదై యారెంటికి నడుమ నిలచి రెంటిని గలుపుచున్నది. మరియొక్కటి గూడ గమనింపవలయును. నేటి వర్త మానము రేపటికి భూతకాలములో చేరిపోవును. నేటి భవిష్యత్తు రేపటికి వర్తమానము కాగలదు. నేడు మనకు గోచరించిదిగ్రహమొదవించుచున్న సృష్టివికా సమంతయు వైధర్యనూత్రము Law of variation

వివరించు విధమున నాదికాలమునుండియు వైకృతుల (Changes) బొందుచుమానుచు రానుగానుక్రమముగా నవుడున్నట్లున్నది. గాని యిటువైట్లై నిలిచియుండ బోదు. భవిష్యత్కాలమున వేరొక యాపమును ధరిం పగలదు. వర్తమానపరిణామము భూతకాలపుపరిణా మముయొక్క ఫలితము. భవిష్యత్పరిణామములకు హేతువు. ఇటు భూతభవిష్యత్తుల నడుమ కార్యకా రణసంబంధము గలిగి నిలిచి వర్తమానకాలము ఆరెం టిని గలుపుచున్నది. ఆకస్మికముగా వశాత్తుగా సృష్టి యం దేకార్యమును, ఏవ్యాపారమును జరుగలేదు. జరు గబోదు. నియామకము వృద్ధి కార్యకారణసంబంధము గలిగియే సమస్తమును జరుగుచున్నది. సృష్టికూడ నిట్లే జరిగినది.

